

rozsévač rozsievač

4

apríl /duben
2016
ročník 85

Časopis Bratskej jednoty baptistov • Časopis Bratrské jednoty baptistů

Kresťania na Strednom východe

Kresťanství říká,
abyste odpouštěli

Na telo

„V konání dobra neumdlévejme.“ (Ga 6, 9)

Obětavost, nebo sobectví?

Povedal kto?

Ked' niečo povie Vladimír Putin či Barack Obama, má to iné dôsledky, ako keď sa vyjadrí Jožko Kapor. Iné je však, ak je Jožko Kapor twoja životná láska a práve sa ťa spýtal, či si ho vezmeš za muža – to je sila. Ale keď prehovorí sám BOH, všetky ľudské slová sa strácajú v novom časopriestore, ktorý On tvorí. Jeho večné SLOVO sa stalo telom a dejiny ľudstva boli navždy zmenené. Existuje súvis medzi tvojím slovom a týmto SLOVOM? Práve tieto myšlienky sme rozoberali na Mládežníckej konferencii 2016, ktorá niesla názov *Povedal kto?*.

Náš víkend 19. – 21. februára v Banskej Bystrici, kde sa konala konferencia v priestoroch Gymnázia Andreja Sládkoviča, bol preplnený otázkami. A to bolo dobre. Museli sme sa zamyslieť nad tým, ako v reale reagujeme na správy v telefóne – spozornieme, vytiahneme telefón, pozrieme, kto nám píše, a hned reagujeme. Ale čo správy od Boha, ktoré sú mnohokrát dôležitejšie? Reagujeme hned? Týmito otázkami a tiež otázkami: Čo ak Božím správam (Biblia) nerozumiem? alebo Ako sa môže z irelevantného textu stať živé slovo? nás previedol Samo Lacho. Čo je klúčom k počutiu a porozumeniu Božieho hlasu a či poznáme tento klúč, nám ozrejmi Beno Uhrin a nakoniec dokonale zhrnul a zakončil Pavol Hanes.

Otázkami boli naplnené aj semináre, ktoré prebiehali vo voľnom poobednom čase v triedach a na pódiach. Témami boli rôzne: Prečo potrebujeme evanjelizáciu vo svete? (Peter Makovíni), Čo to znamená byť úspešnou ženou v Božích očiach?

(Katka Azorová) alebo Má niekto právo byť mojom autoritou? (Danka Hanesová). Konferencia nás však milo prekvapila aj muzikálom Doba ľadová v mojom srdci – muzikál od mladých, nie len pre mladých. Zachytaval situácie zo života tinedžerov, ich rodiny, priateľov, Boha a ľaskavým spôsobom ukazoval, ako nemáť v srdci „dobu ľadovú“.

Popri hlbokom premýšľaní sme však aj relaxovali. Pobavila nás súťaž 5 proti 5, ktorá bola vlastne iba 4 proti 4, no aj tak zábavná, pojem o čase sme stratili v hernom klube DEPO, ktorý nás vždy uvítal s otvorenou náručou, a naše nohy, ruky a mozgy

dostali zabrať na turnajoch volejbalu, šachu či pingpongu. Tí, ktorí chceli byť naozaj unavení, ale na druhej strane nesmerne užitoční, sa prihlásili na pozíciu dobrovoľníka. Utvorených bolo

niekoľko tímov, do ktorých sa zapojili mladí, čo za svoju prácu nedostali nič okrem dobrého pocitu a dokonca si konferenciu celú sami zaplatili. Stoličkový tím, pukancový tím, záchodový tím a iní slúžili takmer neviditeľne počas programov, silných chváл

a vystúpení, ale výsledky ich práce sme vnímali všetci. To, čo nám každoročne Mládežnícka konferencia dáva, sa nedá ani opísť – staré piateľstvá, nové piateľstvá, povzbudenie, prebudenie, radosť, priatie. Ak patríš k mladšej generácii a stále si konferenciu nezažil, príď sa pozrieť budúci rok. Určite ťa prekvapíme!

Lubka Králová

Obsah

Povedal kto?	2
Obětavost, nebo sobectví?.....	3
Obetavosť, alebo sebectvo.....	4
Siete a partnerstvo	
Vzácné príklady	5
Kresťanstvím říká, abyste odpouštěli.....	6
Kresťania na Strednom východe.....	7
Co znamená „maranatha“?	
Výlet Netanel House do Ruska	
Naděje na cestě - Hope on road /4.....	8
Dotkol sa ma Pán.....	9
Realita s Bohom	
Jsme vroucího ducha?.....	10
Na telo – s Petrom Hrubom.....	11
Kto prijíma dieťa, prijíma mňa.....	12
A Bůh dal	14
Chodenie v pokoji	
Som mladá, alebo stará?.....	15
Pozvánka na sesterskú konferenciu.....	16
Konference - informace pro české sestry	
Spravidlivý bude žiť z vieri.....	17
Fotokurz s Bibliou/14.....	18
Redakčné oznamy	19
Lepší život pre farmárov	
A znova sa teším na sesterskú...	
Verš Ga 6, 10.....	20

rozsievač • rozsévač

Časopis Bratrské jednoty baptistů v ČR
a Bratskej jednoty baptistov v SR

Predsedu Redakčnej rady: Ján Szöllőss

Šéfredaktorka: Marie Horáčková

Redakčná rada: S. Baláz, M. Kejsarová, V. Pospišil,
E. Pribulová, L. Podobná

Grafická koncepcia časopisu: Ján Bogero

Jazyková a redakčná úprava: J. Cihová, M. Horáčková,
Redakcia a administrácia: Bratská jednota baptistov,
Rada v SR, Súlovská 2, 821 05 Bratislava,
tel./fax +421 902 815 188. E-mail: rozsievac@baptist.sk

Vychádzatok do roka.

Cena výtlačku: Odberatelka v SR: predplatné 14,50 € na rok
(cena jedného výtlačku 1,45 €) + poštovné, propredplatiteľia
majú počas celého roka zľavu 50 % na predplatnom (nie na
poštovnom) Poštovné - zbyty: 1,1€ na kus a rok, jednotlivci:

4,8 € na kus a rok

Odberatelia v ČR: v dôsledku zmeny kurzu na 27,4 Kč/€
predplatné vychádza 370 Kč (cena jedného výtlačku 37 Kč)
+ poštovné, propredplatiteľia majú počas celého roka zľavu
50 % na predplatnom (nie na poštovnom). Poštovné - zbyty:
85 Kč na kus a rok, jednotlivci: 210 Kč na kus a rok.

Zahraniční odberatelia: predplatné 14,50 €, poštovné 29 €

Platby realizujete na účty:

SR: IBAN: SK35 0900 0000 0000 1148 9120, do poznámky
napísati meno odberateľa. Starý formát účtu: 11489120/0900,
var. symbol: 888; ČR: Česká spořitelna Praha, č.ú.
63112309/0800, var. symbol 911 840

Platby zo zahraničia: Názov účtu: Rozsievač – časopis
Brat. jed. baptistov Súlovská 2, 82105 Bratislava, Slovenská
republika, číslo účtu: 0011489120, Kód banky: 0900 S.W.I.F.T.:
GIBASKBX Clearing: SLSP SC REUTERS: SVBR, SVBS, SVBT,
SVBU, IBAN SK 35 0900 0000 0000 1148 9120

Objednávky: ČR: BJB, Výkonný výbor v ČR, Na Topolce 14,
140 00 Praha 4; SR: Bratská jednota baptistov, Rada v SR,
Súlovská 2, 821 05 Bratislava

Uzávierka obsahu čísla 4/2016: 11. 3. 2016

Výroba: tlačiareň Weltprint, s. r. o., Bratislava, náklad 1300 ks.
SSN 02316919 – MK SR 699/92

Alois Boháček

Kdesi jsem se dočetl, že obětavost je kořením služby každého křestana. A něco na tom bude. Vždyť je to právě obětavost, co dává našemu povolání nový duchovní rozměr. Sám Pán Ježíš obětavost definuje jako druhou dobrovolnou míli, kterou přidáme k té první povinné. A také jako plášt, co nezřítně přidáme ke košili, o kterou jsme žádáni. (Mt 5, 40-41) Obětavost je svým způsobem překročením ekonomických vztahů „má dáti-dal“, které samy o sobě činí z povolání jen obyčejnou práci, jen obyčejné zaměstnání. Obětavost je to „něco navíc“, bez čehož by naše služba byla velmi chladná. Neuděláme chybu, když řekneme, že obětavost je srdcem všech našich křesťanských aktivit. Nejlépe to vystihl apoštol Pavel v epistole Římanům 12, 1: „Vybízím vás, bratři, pro Boží milosrdenství, abyste sami sebe přinášeli jako živou, svatou, Bohu milou oběť; to ať je vaše pravá bohoslužba.“ Ano, právě pro ono „srdce při věci“ je obětavost Bohu milá, posvěcuje náš aktivní život a podle výše uvedeného biblického slova ho dokonce povyšuje na pravou bohoslužbu. Je to upřímná služba Bohu, která naplňuje naši duchovní cestu i náš duchovní zápas a je tím nejzákladnějším

Obětavost, nebo sobectví?

obsahem křesťanova aktivního života. Na této cestě a v tomto boji proto neustále vyznáváme v modlitbě i v písni: „Vezmi, Pane, život můj, k své její službě zasvěcuj. Moje dny, můj každý dech, slávu tvou vždy hlásat nech!“

Jen škoda, že obětavost má nejednou i v nás - křestanech svého úhlavního nepřítele. A tím je sobectví. Moderním označením: Egoismus, egocentrismus. Znamená přílišné sledování vlastního prospěchu a zájmu nejen na úkor těch našich nejbližších, ale i na úkor našeho Pána. Tím, že nás svět kolem nás učí spoléhat se v životě jen sami na sebe, že si musíme se vším poradit sami a že musíme být samostatní, tím vším se dosahuje ve společnosti toho, že i mnoho z nás - křestanů propadlo sobectví. Stali se z nás narcisté, tedy křestané zahledění pouze a jen do sebe.

Jak z toho ven? Myslím, že velmi jednoduchý návod je obsažen v přikázání „miluj svého blížního jako sám sebe“.

Vyplývá z něj, že máme právo starat se

sami o sebe, mít sami sebe rádi, ale že zrovna tolik (a ne méně) máme mít zájem o druhé lidi a jejich potřeby. Není asi dost dobře představitelné, že bychom se proto ze solidarity např. zbavili auta, mobilního telefonu a dalších věcí, abychom na tom nebyli lépe než lidé v chudých zemích. V podmínkách, kde žijeme, bychom se tím

spíše připravili o možnosti konat dobro. Vždycky ale můžeme být všímavější vůči lidem okolo nás, zajímat se o jejich trápení a potřeby, dělit se s nimi o svůj čas i o věci hmotné. A už vůbec není moudré obětavost se sobectvím kombinovat.

Varovný vzor nám v tomto směru zanechali Ananiáš se Safirou. (Sk 5, 1-11) Chtěli být vůči Bohu a církvi štědrí, ale na sobeckém základě. Výsledek byl katastrofální.

Ruský spisovatel Maxim Gorkij o sobectví prohlásil: „Být sobecký neznamená žít, jak se nám líbí, ale chtít na jiných, aby žili, jak nám to vyhovuje.“ Naším vzorem by ale měl být Pán Ježíš Kristus a Jeho obětavost, díky níž jsme v řadách spasených. On se nebál podělit, rozdat sebe sama, dát se nám cele k dízpozici. Na tomto základu apoštol Pavel prohlásil: „Kdo zasévá pro své sobectví, sklidí zánik, kdo však zasévá pro Ducha, sklidí život věčný.“ (Ga 6, 8)

Pro jakou setbu se rozhodneme my?

**„....kdo však zasévá
pro Ducha,
sklidí život věčný.“
(Ga 6, 8)**

Obetavosť, alebo sebectvo

„V činení dobrého neochabujme, lebo ak neochabneme, časom svojím bude me žať. A tak teda, dokiaľ máme čas, činme dobre všetkým, ale najmä domá-cim viery.“ (Ga 6, 9)

Napadlo vám, že k podobnej obetavej službe akosi nemáme vždy potrebnú výstroj? Nie sme dobrí, a máme robiť dobre, dokonca vždy, a neochabovať – ako sa s tým vyrovnať? Dostali sme poverenie k akejsi nezvládnutej úlohe? Či by nebolo jednoduchšie výzvu Božieho slova prehliadnuť, verš obísť a čítiť si ďalej po svojom, podľa svojich chutí, návykov a zabehnutého spôsobu?

Nie! Nech sa nikdy nestane, aby sme zláhčili náročnejšie dôrazy evanjelia. Božie slovo nám dáva vždy tie najcennejšie rady pre život. Keď ich poslúchame, naša viera v Pána Ježiša rastie. Takou radou je aj robenie dobra: Pokiaľ máme čas, činme ho vždy a všetkým. V robení dobra neochabujme, obdarujme ním blížnych. To je kráľovským zákonom a naším skvelým svedectvom. Apoštol Jakub nás k robeniu dobra chce nadchnúť tým, že nás vráti ku kráľovskému prikázaniu Pána Ježiša: „Iste, ak plníte kráľovský zákon podľa Písma: Milovať budeš **blížneho ako seba samého! Dobre činíte!**“ (Jak 2, 8) No, zvyčajne si ani nevšimneme, že práve tu zlyhávame najčastejšie. Blížného milovať ako seba samého? Ale vedť to vari ani nie je možné! Veľmi dobre sa poznáme. Uvedomujeme si, že svojho blížného nemilujeme tak veľmi ako seba. To je hámam normálne, či nie? Presvedčili sme sa nejeden raz, koľko nezištného dobra sa z našej lásky stratí, a že pre človeka vedľa nás nám zostanú iba zahanbujúce, smiesne paberky a odrobinky lásky. V praktickom napĺňaní výzvy: „...blížneho svojho ako seba samého,“ sa vynárajú stovky prekážok, zábran a výhovoriek. Duša a naše duchovno sa odhaľuje postupne v celej „kráse“. No evanjelium pokračuje, akoby nám to chcelo ešte stažiť: „Iste, ak plníte kráľovský zákon... **Ale ak upred-nostrijujete osoby, páchate hriech a zá-kon vás usvedčuje ako priestupníkov!**“ (v. 9). Evanjelium nikdy nepríťaže, aj v tomto prípade zošľachtuje nás motívku konaniu dobra: **Neuprednostrijujte osoby!** Tu sa pre nás otvára nový problém, uprednostňovanie je totiž prirodzeným prejavom našho tela. Osobný šarm ľudu, ich peniaze, intelekt, alebo vplyv, ktorý v spoločnosti majú, bývajú bežným dôvodom uprednostňovania. Avšak pri robení dobra je uprednostňovanie osôb absolútnym zlyhaním. Postavme sa na

odpor tomuto hriechu. Evanjelium nás vychováva: Nevyberajme si medzi ľudmi! Hrešíme, ak ich triedime, lebo všetkým máme slúžiť dobrom. A v tejto súvislosti nárok na nás ešte rastie, keď ďalej čítame: Činme dobre všetkým, ale **najmä domá-cim viery.** Vedť to sú bratia a sestry miestneho zboru. Blízki ľudia, pri ktorých optikou drobnohľadu rozpoznáme a narázame na vzájomné slabosti: vyčerpanosť, nálady aj nafukovanie prehry v pokušeniaci. Domáci viery nás vedia niekedy aj nešetrne zarmútiť a zraniť. Lenže ani nafukovanie a neprijemné zlo sa nesmie stať prekážkou v konaní dobra. Úloha je to skutočne náročná! Dobro srdca nemá byť len odpovedou na iné dobro, ale dobrom v moci Svätého Ducha ideme premáhať zlo. Takže dobro patrí aj človeku, ktorého by sme v prirodzenom hneve najradšej odstrčili alebo nenápadne obišli. Často sa ocitneme v zložitých situáciách. Odkiaľ vziať dobro, keď ho v nás nesie? Skutočne bývame bezmocní. Zahrať si divadielko, pretvarať sa, to nikto z nás nepotrebuje! No Božie dobro cez nás nemôže pôsobiť. S apoštolom túžime zvolať: „Vo mne, to jest v mojom tele, neprebýva dobré, lebo vóľu k dobrému mám, ale nemám sily, aby som to vykonal“ (R 7, 18). K tomu sa pridáva naša osobná slabosť, hriech lenivosti, ľahostajnosti, ctižiadosti, urážlivosti a podobne. Príznačné je, že naše slabostky a neresti majú schopnosť časom zrást s našou mentalitou a stávajú sa súčasťou našich pováh. Tako slabne a stráca sa duchovná pohotovosť k robeniu dobra. Dajme pozor na tzv. „normálny náboženský život“, v ktorom si zvykneme na pocit bezpečia (možno aj pohodlia), podobne ako tých deväťdesaťspravodlivých v ovčinci, ktorí nepotrebovali pokánie (Lk 15, 7).

Lenže my potrebujeme milosť pokánia a chceme v nej žiť. Pokánie nie je nepríjemný, negatívny zásah do nášho života, ako si niekedy predstavujeme. Vedje to Božia dobrota, ktorá nás k pokániu priviedla. A čo je najdôležitejšie, v lútości pokánia a v Božom odpustení sa rozinie naša láska a ochota v službe Božieho milosrdenstva. (Komu sa málo odpúšťa, málo miluje, Lk 7, 47.) Dovolím si článok uzavrieť presvedčením, že v hlbke srdca všetci túžime, aby náš život odzrážal verš evanjelia: V činení dobrého neochabovať a dokiaľ máme čas, činiť dobre všetkým. Vedenie a zmocnenie Božím Duchom zaručene našej túžbe a chcienu daruje aj naplnenie – dobrý čin.

J. Stupka

Siete a partnerstvo

Dňa 6. 2. 2016 sa uskutočnilo stretnutie členov Rady BJB v SR s vedúcimi odborov a komisií.

Toto stretnutie býva pravidelne každý rok a jeho cieľom je vyjadrenie vďačnosti vedúcim odborov a komisií za ich službu, povzbudenie k službe, vzájomné zdieľanie z oblasti osobného života i života danej oblasti služby a taktiež aj vzdelávanie, ktorého cieľom je duchovný i odborný rast v službe, s cieľom skvalitnenia služby.

Téma tohtoročného stretnutia bola „siete a partnerstvo“, do ktorej prítomných uviedol predseda Rady Darko Kraljík slovami Lk 5, 4 – 7;10. Hovoril o tom,

Vzácne príklady

že aj my sme od nášho Spasiteľa Ježiša Krista dostali poverenie a službu byť rybármí ľudí, tahať siet evanjelia, a táto služba prekračuje naše osobné možnosti. Preto potrebujeme „zamávať“ svojim spolupracovníkom, s cieľom vzájomnej pomoci a prepojenia našich služieb.

A práve o toto šlo na stretnutí: učili sme sa, ako môžeme ešte účinnejšie tahať siet evanjelia, ako vytvárať siete (networking) a partnerstvá (partnership), aby sme efektívne naplnili naše poslanie a verne stáli v službe evanjelia v našej generácii.

Vyučovanie na hore uvedené témy viedli bratia Jason Rice a Kelly Fath z misijnej organizácie ABWE.

Veríme, že toto stretnutie bolo prítomným na požehnanie, že bolo povzbudením do ďalšieho obdobia ich služby a prinesie slávu nášmu nebeskému Otcovi, keď budeme prinášať ovocie služby (J 15, 8).

Darko Kraljik

Človek bol stvorený pre spoločenstvo, ale život v spoločenstve vyžaduje obetavosť. V súčasnosti však s lútostou vidíme, ako sa mnohé zväzky, mnohé kedysi krásne rodiny rozpadávajú. Vidíme rozdelenie aj v duchovných spoločenstvách zborov, rozdelenie medzi generáciami a rozdelenie v celom národe.

Najhoršou formou rozdeľenia sú vojny. Jednou z príčin je aj to, že v spoločnosti pôsobí mnoho vplyvov, ktoré vzájomným vzťahom medzi ľuďmi škodia. Napríklad v súčasnosti sa kladie veľký dôraz na osobný úspech, pohodlie, práva na všeličo možné aj nemožné, ale na zodpovednosť, povinnosti a obetavosť sa pričasto zabúda. Smutné dôsledky toho vidíme, žiaľ, všade okolo seba.

Ked' som vyrastal, náš kazateľ Ján Kriška ma občas brával so sebou na cesty. Pre neho to bola obet, lebo prevzal za mňa zodpovednosť. Musel sa mi venovať a rozprávať a na mojej úrovni. Pre mňa to však bol veľmi užitočný čas, v ktorom som mal možnosť spoznať myslenie a osobný život tohto veľkejho Božieho muža zblízka. Ako mal vo zvyku, aj pri jazde autom často spieval duchovné piesne. Niekedy mi púšťal nahrávky zahraničných kresťanských spevákov, alebo rozprával iné zaujímavosti. Jeho túžbou bolo horieť pre Pána Ježiša. Raz na letnom tábore v horách mi povedal: „A čo si myslíš, Lubo, že mňa baví hrať sa s týmito mladými? Ale keď myslíš na tie ich nesmrtelné duše, nemôžem inak.“ Bolo to za komunistickej totality, keď (okrem iného) aj kresťanské tábory boli prísně zakázané a uskutočňovali sa iba v tajnosti so všetkými možnými rizikami.

Býval som s bratom kazateľom Kriškom v jeho stane, a tak som videl, že pri všetkej zodpovednosti za ľudí na tábore (nemohol ísť spať, kým nenastal v tábore pokoj), zavčas rána už kľačal pod dekom a modlil sa skôr, ako vyšiel zo stanu. Možno práve niekde tam bol pôvod mojich ranných stíšení, z ktorých už roky môžem čerpáť mnoho úžitku a sú do duchovného života. Jeho kázne boli neobyčajne dynamické. Od srdceňného príhovorného pianissima až po citovo zanietené fortissimo hraničiace neraz až so slzami lútosti nad hynúcimi dušami alebo nad tvrdosťou ľudských sŕdc. Prítom používal presvedčivé argumenty

z praktického života, z najnovších vedeckých výskumov, rozhovorov s lekármi a inými odborníkmi, ktorým svedčil.

Okrem neho som v živote poznal už len jedného takého obetavého pracovníka na Božom diele a oblúbeného hlavne medzi mládežou. Bol to evanjelický pastor Vladislav Santárius. Aj oni dvaja sa poznali, priali si a podľa možnosti navzájom spolupracovali. Nebojovali za svoje práva, ale volali ľudí k pokániu. Vzdali sa pochodia pre vyššie ciele a svoje životy plne zasvätili službe záchrany hynúcich duší. Pochopili, že miera požehnania nezávisí od materiálneho blahobytu, ale od miery záväzku, ktorý pre svojho Pána urobili. Výsledkom ich práce bolo množstvo mužov a žien, ktorým zvestovaním Božieho slova pomohli vyriešiť ich najväčšie problémy, nájsť pravý zmysel života a nádej do budúcnosti. S veľkou vďačnosťou voči Bohu môžem vyznať, že jedným z nich som aj ja. Medzi ovocie nového života v Kristovi patrí aj svedomitosť a zodpovednosť, ako vo vlastných rodinách, tak aj na pracoviskách, usilovnosť a obetavosť nielen v oblasti hmotnej a duševnej, ale aj v duchovnej. Ako nám Boh odpustil, tak nás povolal k pokoji, zmieriu a láske. V tom spočíva to najväčšie bohatstvo našej krajiny. Vieme si predstaviť užitočnejšiu prácu pre našu spoločnosť a národ? Preto spomínajme na nich a nasledujme takú vieru.

Lubomír Počai

Křesťanství říká, abyste odpouštěli

Salman Hasan je uprchlík z Iráku. Pochází z muslimské šíitské rodiny, ale opustil islám a stal se křesťanem. Nyní žije v ČR.

Proč jste opustil islám a stal jste se křesťanem?

Narodil jsem se do šíitské muslimské rodiny a celý život, až do mé konverze ke křesťanství, jsem žil jako dobrý muslim. Jednoho dne lékař zjistil, že mám rakovinu kůže. Měl jsem i leukémii. Velmi špatně jsem viděl, a tak jsem nosil velmi silné brýle. Všechny moje modlitby i modlitby mé rodiny k Alláhovi nepomohly. A když mi doktor řekl, že mi zbývají tři - čtyři měsíce života a žádné léčení nepomohlo, modil se za mě jeden člověk, který se mnou v Německu studoval. Já jsem vlastně ani nechtěl, aby to dělal, protože to byl Němec a pro mě byl každý Němec křesťan.

On se za mě pomodlil, ale nic se bezprostředně nestalo. Ale pak jsem se vrátil domů, šel jsem spát a ráno jsem jako obvykle hledal brýle. Když jsem otevřel oči – a bez brýlí jsem normálně neviděl – všiml jsem si, že na levé ruce už nemám nádor. Vyskočil jsem z postele, šel jsem do koupelny a byl jsem šokován, když jsem v zrcadle uviděl, že jsem byl úplně uzdraven, že vidím bez brýlí.

Byl to Bůh křesťanství, který mě uzdravil, bůh islámu to neudělal. To byl důvod, proč jsem začal hledat Boha křesťanů. Když jsem řekl muslimům, že mě „haleluja“ uzdravilo – protože to bylo jediné, co jsem si pamatoval z modlitby toho člověka – vyhodili mě z mešity a už jsem se tam nemohl nikdy vrátit. Nazývali mě „káfirem“ (nevěřící) a odpadlíkem. Chtěli, abych řekl, že mě uzdravil Alláh, ne „haleluja“. Chtěli, abych lhäl. To byl začátek toho, že jsem pomalu, ale jistě, odešel od islámu. Zjevil se mi Bůh křesťanství. To je důvod, proč jsem opustil islám a začal nový život s Bohem.

Nemáte strach, že vás za to zabijí?

Od začátku mi vyhrožovali, že mě zabijí. Mnozí muslimové mě uráželi a plivali mi do obličeje. Když jsme se potkali na ulici, ukazovali mi posunky, že bych měl zemřít. Takže se samozřejmě bojíte, protože vám mohou něco udělat. Ale myslíte, že v Německu jste nějak ochráněni nebo si říkáte, že tam to ti lidé neudělají? Není to příjemný pocit. Ohrožení cítíte.

Co byste nám řekl o principech islámu?

Již jako malý chlapec jsem byl učen principům islámu. Musel jsem umět memorovat vše, co jsem se učil, musel jsem to umět recitovat. Většině z toho jsem ale nerozuměl. Protože každý se totéž učil nazepamět a citoval to v měsítě, doma či při setkání

šíitů, tak se mi to zdálo být správné. Toto jsou například některé věci, které mě učili: „Křesťané jsou lháři, protože tvrdí, že Ježíš byl ukřižován, ale Korán říká, že ho Alláh vzal do nebe před ukřižováním.“

„Křesťané jsou lháři, protože zfalšovali Bibli. Protože tam není napsáno Mohamedovo jméno.“ „Židé jsou dětmi opic a prasat.“

A to byl Boží trest nad nimi, protože ne-poslouchali Boha.“ Též říkali, že je normální znásilnit jakoukoli ženu, protože není muslimka a protože je „káfir“ (nevěřící). Znásilnit ji

je pro muslima halal (povolené), čili za její znásilnění podle islámu není trest. Ve jménu islámu je normální zabíjet lidi, kteří se nechťejí obrátit na islám.

Všechno toto islámské učení jsem ve své mysli považoval za správné, dokud jsem nenašel Boha Bible a On nenašel mne. On mi ukázal Cestu.

Proč bych měl mít právo zabíjet kohokoli jiného jenom proto, že není muslim? Proč bych měl mít právo znásilnit jakoukoli ženu jen proto, že není muslimka? Proč bych měl věřit Koránu, který říká, že Ježíš nebyl ukřižován, když Korán byl napsán více než 600 let po Bibli?

Všechno toto dokazuje, že islám není náboženství, nýbrž doktrína Zla, protože učí malého kluka, že zabíjet je normální, že znásilňovat je normální. Nyní vidíme islám v praxi. Nejde jen o Islámský stát. Boko Haram nenazývají lidé pravým jménem, nenažívají je muslimy. Ale to je špatně. Islámský stát je islámský a řídí se podle islámu. Boko Haram jsou muslimové následující učení Koránu. Média se této skupinám snaží dát názvy – al-Káida, an-Nusrá a podobně. Ale měli bychom je nazvat pravým jménem – jsou to muslimové následující učení islámu. A dle jejich skutků můžeme poznat, že jsou zlá.

Co říkáte na argumenty zastánců islámu, že lidé Starého zákona se také zabíjeli?

Tyto argumenty jsou mylné. Nelze považovat dvě odlišné věci za stejně. Ano, v Bibli je řada pasáží hovořících o zabíjení a ničení, ale tyto hovoří o konkrétní události v určité době pro určitý případ, nemají univerzální platnost do budoucna. Nevidíte, že by Izrael a Židé na někoho útočili. Kdybyste šli zpět do historie, uvidíte, že žili v pokoji. Bránili se pouze útokům nepřátel. Až do dnešních dnů se vždy bránilí. Zatímco v Koránu jde o platnou doktrínu, která platí nyní i v budoucnu a pokračuje od doby Mohameda. V Koránu se píše: „Zabíjte Židy“, „zabíjte křesťany“, „zabíjte káfyry (nevěřící)!“ Mnoho lidí si myslí, že slovo „káfir“ znamená nevěřící ve smyslu „ateista“, ale slovo „káfir“ zahrnuje každého, kdo nevěří v islám. Takže káfirem je křesťan, Žid, buddhističi ateista. Jen proto, že nejste muslimem, jste káfirem, jste nepřítelem.

Toto je doktrína islámu.

Ježíš řekl, abychom milovali své nepřátele a odpouštěli.

Pokud jde o křesťanství, Ježíš řekl, abychom milovali své nepřátele. Řekl, že pokud budete

bojovat mečem, mečem také sejdete. Ježíš nepovzbuzoval lidi, aby zabíjeli, ale aby odpouštěli a milovali. Proto, když kteříkolik křesťané, například křížáci, i když byli reakcí na to, co dělal islám, činili zlo, bylo to v neposlušnosti učení Ježíše Krista. Ale muslimové páchají zlo z poslušnosti k učení Alláha a doktríně Mohameda a jeho hadísům (učení Mohammeda, které se také nazývá tradice). Sunna je Mohammedův život – jak žil to, co je psáno v Koránu. Šaría vychází z Koránu, sunny a hadísu. Takže v tom je obrovský rozdíl.

Pokud křesťané páchají zlo, protiví se vůli Ježíše Krista, Boha. Když zlo činí muslimové, řídí se příkazy islámu. Islám vás učí zabíjet. Křesťanství říká, abyste nezabíjeli, ale odpouštěli.

www.parlamentní listy.cz

Na otázky odpovídá Salman Hasan

Krestania na Strednom východe

...slávia Velkú noc

Duchovná príprava na Veľkú noc sa vo východnom kresťanstve začína Predveľkonočným pôstom (Veľkým pôstom), ktorý trvá nepretržite štyridsať dní od Čistého pondelka (vrátane nediel). Posledný týždeň Veľkého pôstu (čiže týždeň, ktorý nasleduje po piatej nedeli Veľkého pôstu) sa nazýva Kvetný týždeň a končí sa Lazárovou sobotou. Od tohto dňa sa začínajú večierne (večerné modlitby), ktoré sú oficiálnym koncom obdobia Veľkého pôstu, hoci pôst trvá ešte celý nasledujúci týždeň. Po Lazárovej sobote prichádza Kvetná nedeľa (Ježišov triumfálny vstup do Jeruzalema), Svätý týždeň a napokon samotná Veľká noc, keď sa

ihned po veľkonočnej Božskej liturgii pôst ruší. Paschálna vigília sa začína polnočnicou, ktorá je poslednou bohoslužbou s pôstnou

liturgiou a je načasovaná tak, aby sa skončila chvíľu pred polnocou Veľkej soboty. S úderom polnoci sa začína samotná oslava Paschy. Obsahuje paschálnu utiereň, pašchálne hodinky a paschálnu Božskú liturgiu. Keďže paschálna Božská liturgia sa slúži o polnoci, to zaručuje, že nijaká iná Božská liturgia v roku sa nezačne skôr. Preto jej patrí miesto prvoradého a najdôležitejšieho sviatku liturgického roka. Veľká noc je najväčšou a najvýznamnejšou slávnosťou východných a orientálnych pravoslávnych cirkví. Tradícia veľkonočných vajíčok siaha až do Mezopotámie, kde raní kresťania maľovali vajíčka na červeno ako pripomienku preliahia Kristovej krvi pri ukrižovaní. Veľkonočné vajíčko je teda pre kresťanov symbolom prázdnego hrobu. Pôvodne sa používali farbené slepačie vajcia, no dnes ich nahradzajú čokoládové či plastové vajíčka plnené napr. cukríkmi. V kostole sv. Jozefa v bagdadskej chaldejskej cirkvi sa veriaci zúčastňujú Veľkonočnej omše, zatialčo ostatní kresťania slávia Veľkú noc v rôznych iných kostoloch podľa denominácie, do ktorej patria.

Po ukončení liturgie môže kríž či pastor požehnať veľkonočné vajíčka a koše, ktoré priniesli verní a ktoré obsahujú pokrmy zakázané počas Veľkého pôstu.

Je zvykom, že hned po liturgii sa veriaci stretnú pri jedle, väčšinou na Agapé obede. Kresťania si na túto slávnosť zvyčajne kupujú nové oblečenie a deti prichádzajú do kostola pekne oblečené do nových šiat. Kresťanské rodiny (príbuzní) sa stretávajú v jednej domácnosti

na spoločnej oslave a každý rok idú k inému príbuznému, kde spolu oslavujú. Aj nekresťania si dávajú počas tohto sviatku darčeky ako maľované vajíčka, plnené koláčiky „klecha“ a iné orientálne sladkosti.

Salman Hasan

Výlet Netanel House do Ruska

Nedávno jsem byla v Rusku, kde jsem na místní univerzitě vyučovala a vedla požehnaní pri Šabatové večeri. Po príjezdu jsem se dozviedela, že večerního setkání se zúčastní hlavní rabín toho města spolu s ministryní náboženství, pastorem a některými univerzitními elitami.

Byla jsem velmi nervózní, protože jsem vyučovala tato šábesová požehnání před hlavním rabínem! To bylo pro ženu něco neslýchchaného a univerzita mě varovala, abych nemluvila o Ježišovi. Když jsem začala, cítila jsem v srdci šepot Ducha svatého: „**Kdo se stydí za mne a za má slova... za toho se bude stydět i Syn člověka, až příjde v slávě svého Otce se svatými anděly.**“ (Mk 8, 38)

Vysvětlila jsem, že jsem mesiánská Židovka a že pocházím z ortodoxní náboženské rodiny, jejímž předkem byl rabi Alkabetz, který napsal židovský Siddur (modlitební kniha).

Na základě toho jsem si všimla, že rabi má oči úplně dokořán. Po sdílení svého svědecství jsem pokračovala ve výuce o Šabatu. Na konci jsem jim řekla, že v Izraeli tančíme a máme radost z Šabatu. Najednou celá místnost propukla v jásot a tleskání a každý začal tančit. Později mi rabín řekl, že to byl jeden z nejlepších Šabatů, jaké kdy zažil. Ministryně náboženství mi další den volala a pozádala o schůzku. Setkaly jsme se a byla jsem schopna s ní mluvit o Pánu. Řekla mi, že chce vědět víc a že se všichni její pracovníci musejí naučit o Bohu Izraele, protože to je místo, odkud pochází všechno dobré. Hospodin pak učinil mnoho jiných neuvěřitelných věcí.

Rachel a Gilad

Co znamená „maranatha“?

Výraz „Maranatha“ (**1 K 16, 22, Zj 22, 20**) je výkrikem víry a modlitbou za príchod Pána, a je obvykle prekládaný ako „**Pane, přijdi!**“ Ten je napojen na modlitbu: „**Přijď království tvé!**“ (**Mt 6, 11**) a „**Požehnaný, jenž přichází!**“ (**Mt 23, 39**)

I když se toto slovo nachází v původním řeckém textu Nového zákona, není řecké, ale aramejské. Téměř všechny knihy Zákona a Proroků (Tanach) jsou psány v hebrejštině kromě několika částí v aramejštině, většinou v knize Daniel. Slovo „maran“ znamená: Pane, a „atha“ znamená přijti.

V proročích existují dva druhy príchodu Mesiáše. Jedním z nich je „pokorná“ verze v **Zachariáši 9, 9:** „**Hle, přichází k tobě tvůj král. Je spravedlivý a vítězný. Pokorný, jede na oslu, na hřibeti, oslícím mláděti.**“ Naplnění tohoto vidíme v evangeliích, kdy Ježiš vjíždí před svým ukřižováním do Jeruzálema. (**Mt 21, 5**)

Druhý popis je Mesiáš ve slávě. **Daniel 7, 13-14:** „**Hle, s nebeskými oblaky přichází Jakob syn člověka... a byla mu dána vlaďarská moc, sláva a království.**“ Toho jsme svědky při Ježišově svědectví před velekněžími (**Mt 26, 64**) a ve svém kázání na konci časů. (**Mt 24, 30**)

On se na sebe odkazuje jako Syn člověka přicházející ve slávě na nebeských oblacích. Oba tyto citáty odkazují zpět k proroctví v knize **Daniel 7.**

Tato pasáž v Danielovi je v aramejštině a slovo pro „přijít“ je „atha“. Křik „Maranatha“ v Nové smlouvě je také odkaz na Daniela 7. Jedná se v podstatě o hlásání víry: „**Ježiši, ty jsi Pán (maran).**“ „**Věříme, že přijdeš (atha)**“ v moci a slávě na nebeských oblacích, jak je popsáno u **Daniela 7, 13-14.** Modleme se za tato proroctví, která mají být naplněna a zvou znova k přichodu Pána. Maranatha, Amen!

Ašer Intrater

Naděje na cestě - Hope on road /4

Bůh mě povolal pomáhat

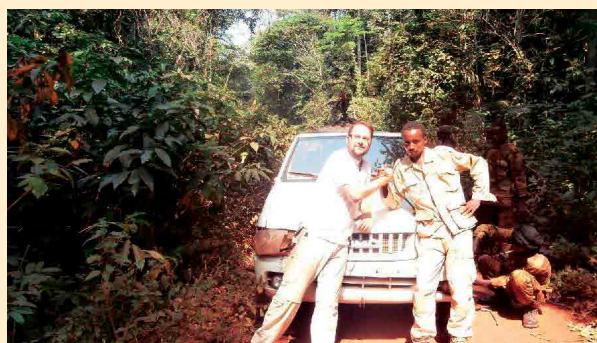
Podruhé mě zatkli a bylo to moc vážné. V ruce jsem měl rozsudek smrti, ale nebyl tam hlavní důstojník, tak jsem získal čas. Než jsem do tohoto městečka dorazil, zrovna se přes něj přehnala selekce, což je především likvidace křesťanů. Muslimští povstalci vtrhli do tohoto města s mačetami a ubili, koho potkali. Všude bylo plno mrtvých a zraněných. Najednou se jeden z vojáků zeptal, co vlastně vezu v tom nákladáku, a sám se šel dovnitř podívat. Uviděl samý obvazový materiál. „Skutečně jsem misionář,“ řekl jsem. Ted jsem pochopil, proč vezu nákladák, plný zdravotního materiálu. Když se moji věřící přátelé ve sboru dověděli, že jedu do Afriky, na Boží pokyn mě vybavili vším možným, hlavně materiálem na ošetření zraněných. Nikdo na misii nejede s takovým nákladem, ale přátelé řekli, „budeš to potřebovat“. Tentokrát mi zdravotní materiál zachránil život. Bůh mě již dopředu připravoval na to, že budu ošetřovat zraněné. Na místě, kde mě zadrželi, bylo množství uprchlíků, kteří potřebovali pomoc. Ten den jsem ošetřil 70 lidí, přesto jsem měl být další den za městem popravený. Lidé, které jsem ošetřil, velice za mne prosili, ale byl to především Boží zázrak, že mě nezastřelili. Navíc mi někdo z vojáků řekl, kudy nemám jet dál. Poslal mě sice delší a velmi náročnou trasou džungli, ale v dané válečné situaci to byla cesta bezpečnější. Snažil jsem se zjistit, kde je nějaká misie nebo humanitární zázemí, ale stále nic. Cesta mě dovedla do Sudánu, kde jsem

viděl takovou válečnou spoušť jako ještě nikde. Přijel jsem do malého městečka Mobaj v džungli, kde se skrývali křesťané. Mezi nimi chodilo mladé děvče s Bíblí v ruce a povzbuzovalo všechny okolo ve víře v Boha, aby se nebáli.

„Hospodinova ruka je s jeho služebníkem.“

Snad nejhledanějším zabijákem v Africe

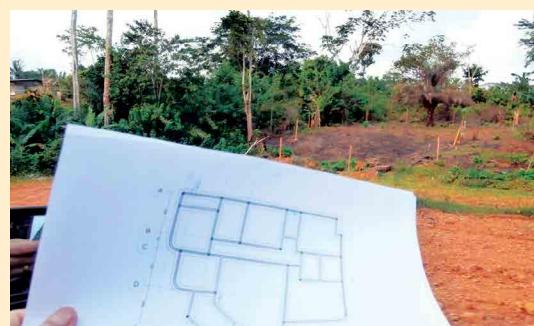

byl Josef Kony, říkali mu africký Hitler. V Ugandě způsobil genocidu a z chlapců této země vycvičil vojáky. Kam přišli, rabilo, zabíjeli a vypalovali vesnice. Došlo i na setkání s tímto člověkem. Jednoduše

mi řekl, že mi zabavuje auto a můžu jít, jinak mě zastřelí. Neměl jsem tušení, co je to za člověka, ale Duch svatý mi připomněl biblický verš a já jej nečekaně řekl nahlas. „Hospodinova ruka je s jeho služebníky, jeho hrozný hněv je proti nepřátelům.“ (Izaiáš 66, 14) Později mi bylo řečeno, že se

tkání s tímto člověkem nikdo nepřežije. Stalo se něco neskutečného. Řekli jsme si pář slov, dokonce jsem jej mohl vyfotit a nakonec mě nechal jet dát. Přijel jsem k nemocnici pro 300 tisíc pacientů, která do nedávna sloužila pro Centrální Afriku a Kongo. Rebelové ji zcela zničili. Zlikvidovali pacienty, vybavení i léky, aby se tam již nemohlo léčit. Projízděl jsem městem Bangí, kde také zuřila válka, a já jsem se již neubránil myslence, „Bože, proč jsi mě vzal do toho pekla,“ ale Bůh mi řekl, že potřebuje, abych pomáhal těm nejbídnejším a na tomto místě taky k tomu došlo. Jak to šlo, svázel jsem děti a lidi do uprchlického tábora. Představte si, tisíce lidí z velkého města najednou museli utéct do hor, bez jídla, vody, s různým zraněním. Lidé asi 14 dní už jen přežívali.

Ale tady se přihodila zvláštní věc. Přišel ke mně mladík v bílém tričku a řekl mi: „Já jsem taky věřící, ale to, co teď nejvíce potřebujeme, je skutečná autorita, kterou by ti vystrašení lidé brali vážně. Tady je potřeba vybudovat tábor pro uprchlé. Je nutné, aby stavbu někdo řídil a lidi zapojil do práce. To mě přimělo, že jsem jen tak pro sebe začal kreslit na papír plánek tábora.“

Svědectví Romana Dorotiny,
<http://www.hopeonroad.com/> připravila
Libuše Ranšová

„Bůh nižádnému nebude milosrdný, jedině tomu, kdož bude milosrdný.“ - Jan Hus - 1415.

Dotkol sa ma Pán

Bola som neposedné, živé dieťa a rodičia ma vychovávali k skromnosti.

Chodila som aj na hodiny náboženstva. Po konfirmácii sa môj vzťah s Bohom neprehľbil, ale zostal pri večernom modlení a občasnom chodení do kostola.

Ked' som mala šestnásť rokov, zomrela mi mamička. Všetky ženské práce v rodine zostali na mne. Bolo toho na mňa veľa a chcela som od všetkého utiecť. Chodila som na učňovskú školu v Trenčíne. Po ukončení školy som pokračovala v štúdiu na Strednej hotelovej škole v Piešťanoch. Ale ani toto štúdium ma neuspokojovalo. Stále som bola nespokojná, niečo som hľadala, utekala a neuveriteľne ubližovala svojim najbližším.

Po uzavorení manželstva môj život plynul s radosťami i starosťami. Naši dvaja synovia rástli, zmenilo sa zriadenie spoločnosti, manžel začal podnikať a ja som zbadala, že som sama a celkom prázdná. Po materiálnej stránke som mala všetko, po čom ľudia túžia a za čím sa ženú celý život. Cítila som však neuveriteľnú samotu, prázdro, horkosť, zlosť a nenaplnenie.

Toto všetko prerástlo do depresií, a tak som sa začala modliť a volať k Pánu Bohu.

Iskierku nádeje vo mne zažala priateľka, ktorá mi hovorila o Bohu. Aj keď som nerozumela tomu, čo mi chce povedať, jej slová zostávali v mojej pamäti a ešte aj dnes si viem na ne spomenúť. Veľká ma volala do svojho

spoločenstva, ale ja som si vždy našla výhovku. Pomocnú ruku mi podal aj pán farár a pani kaplánka. K zmene v mojom živote došlo aj tým, že som začala pravidelne chodiť do kostola.

Priateľka bola vytrvalá a naďalej sa za mňa modlila. Raz ma opatrné pozvala na konferenciu *Ženou podľa Božieho srdca* do Liptovského Mikuláša.

Na jej i svoje prekvapenie som išla. Mali sme tam skupinku, kde sa všetci zdieľali o svojom živote, ale mne padali slzy a nevydala som ani hlások. Potom sme sa rozložili na jednotlivé semináre a ja som si vybrať seminár o odpúšťaní. V priebehu seminára sa ku mne pridala aj moja priateľka.

Cítila som, že mám v sebe horkosť k niektorým ľuďom, pretože som im neodpustila. Prišiel čas na odpustenie. 26. apríla 2003 som vyznala hriechy a prijala som Pána Ježiša do svojho srdca. Boh ma pri tomto rozhodnutí obdaroval veršom z evanjelia Jána 3,16, ktorý som už dávno poznala: „Lebo tak Boh miloval svet, že svojho jednorodeného Syna dal, aby každý, kto v Noho verí, nezahynul, ale mal večný život.“

Ja, bezbožná žena, som bola omilostená, ospravednená, naplnená pokojom a radosťou. Na poslednom stretnutí skupinky som už mohla hovoriť o svojej minulosti, obrátení sa k Bohu a slzy mi v tom nebránili. Bolo to niečo neuveriteľné. To, čo ma tažilo,

bolo preč a môj celkový pohľad na život sa odrazu zmenil. Bola som voľná! V Biblia je tiež napísané: „Lebo milostou ste spasení skrre vieri. A to nie sami zo seba, je to dar Boží, nie zo skutkov, aby sa nikto nechváli“ (Ef 2, 8 – 9). Od tej chvíle ma Pán Ježiš vedie, mení ma každý deň a ja môžem smelo vyznávať tak ako apoštol Pavol: „A nežijem už ja, ale žije vo mne Kristus“ (G 2, 20a).

Pán Ježiš Kristus premenil v mojom živote všetko zlé na dobré a to je Jeho veľká milosť. Už nie som sama. Verím a viem, že ma naďalej povedie, bude ma vyučovať a ukazovať mi cestu, po ktorej mám kráčať, bude mojm Radcom a Jeho oko bude bdiť nad mnou, ako je to napísané v Žalme 32, 8: „Vyučím ťa a ukážem ti cestu, po ktorej kráčať máš, radit ti chcem a moje oko bude bdiť nad tebou.“

Nikdy som nemala viac, ako mám teraz s Pánom Ježišom Kristom! A nič na svete nemôže dať ten pokoj, radosť, jasné myseľ, istotu a lásku, ako dáva On. Ani žiadne svetské veci sa nevyrovajú darom, ktoré mám od Neho. Neváhaj pripať lásku, ktorú má pripravenú aj pre teba, aby si nelutoval roky bez Pána ako ja. Ak sa cítis sám a nemáš zmysel života, popros Pána Ježiša, aby zaujal prvé miesto v tvojom srdci a odovzdaj Mu svoj život!

Viera

(Svedectvo prebraté z knihy
Realita s Bohom – Martina Hargašová)

Realita s Bohom

Skutočný príbeh mladej ženy z Piešťan, ktorá vo svojich devätnásťich rokoch radikálne zmenila svoj životný štýl a vyše dvadsať rokov sa venuje misijnnej práci hlavne na Slovensku.

O autorke:

Martina HARGAŠOVÁ vo svojich dvadsiatich rokoch našla životné poslanie. Pracovala ako vedúca dorastu, mládeže, chvály, táborov a rôznych kresťanských projektov v miestnom cirkevnom zbere. Na Považí distribuovala Knihu života, Knihu nádeje a ako lektorka organizácie ACET prednášala na základných a stredných školách. Je desať rokov šťastne vydatá a s manželom Jurajom majú dve dcérky. Momentálne je vedúcou Spoločenstva PRÍSTAV v Piešťanoch a predsedkyňou OZ Viva Network Slovensko. Zároveň študuje teologiu a podieľa sa na písaní ďalších kníh.

Napísal o knihe:

„Ak niekoľko z vás hľadá Božie povolenie pre svoj život, vzali ste do rúk správnu knihu. Tým, ktorí túžia plniť Božiu vôľu, Boh otvára dvere do nových dimenzii v službe. Som vďačný Bohu za ľudí, ako je Martina, ktorí sú otvorení priať zodpovednosť a niesť bremeno služby i napriek nedostatkom a prekážkam. Publikácia je zvlášť pre dnešný svet sviežim závanom nádeje a správnych biblických hodnôt. Opisuje život, akým je hodno žiť a ovplyvňovať svet vokol seba!“

„Nevšedná kniha, prekvapivý text. Hlboké myšlienky a priamočiara duchovnosť. Zalistujete si niekoľkými stránkami a postupne dni a roky mladej, nádejnej, vysoko aktívnej ženy vám otvoria príbeh, aký nečakáte. Oslovuje mladých aj starších, spoločne aj jednotivo, snaží sa vám porozumieť a kráčať s vami ďalej. Martina vás bude zázračne viesť k svetlu a tme, ktoré patria iba nám a našej budúcnosti.“

Názvy niektorých kapitol: Moje povolenie do služby a do Piešťan / Osobná evanjelizácia / Práca v školách / Prijatie vízie ľučenictva / Povolenie do služby opusteným a ohrozeným deťom / Chodenie a zásnuby / Manželstvo a rodina, najlepšia tímová práca na Božom diele / Žena v službe vodcu a kazateľa / Svedectvá mojich priateľov / Pokušenia a nástrahy / Skúsenosti s duchovným a nadprirodzeným svetom / O zasluženiacach, proroctvach a iných duchovných daroch / Božie zabezpečenie

Pripravuje sa anglický preklad kníhy, v prípade záujmu sa môžete ohlásiť už teraz.

Popis: obálka: farebná, väzba: mäkká, strany: 240 + 4 farebné prílohy, veľkosť: 14 x 21cm, ISBN 978-80-7120-080-2, cena: 10,-eur, 250,-Kč
Knihu zasielame na dobieku zo Slovenska i z Čiech. **Informácie a kontakt: 0905/355 253, hargasova.office@gmail.com**

Jsme vroucího ducha?

V knize Zjevení, v listu do Laodikeje, ve verších 15 – 16, čteme slovo Pána Ježíše: „**Kéz bys byl studený nebo horký. Ale že jsi vlažný, a nejsi horký ani studený, nesnesu tě v ústech.**“

O tom, jak být vroucího ducha, něco ví ve Vysokém Mýtě. Položili jsme několik otázek sestrě Ivetě Danko, která zde vede setkávání žen v Aglow.

Co je Aglow?

Jedná se o celosvětovou organizaci, v překladu znamená „**Být vroucího ducha**“. Organizace zaštiťuje setkávání žen napříč denominacemi. Jejím cílem je povzbudit ženy a doprát jim čas odpočinku.

Kdy jste s Aglow začali?

Scházení Aglow ve Vysokém Mýtě začalo v září 2014, ale na celonárodní konference jsme jezdívaly už dlouhá léta předtím. Tam jsme byly inspirovány k této službě.

Kde se setkání konají?

V různých městech, tam, kde se alespoň tři ženy rozhodnou vstoupit do této služby. Frekvence setkání se různí, někde je to třeba jen 2x ročně, jinde každý měsíc. Ve sboru BJB Vysoké Mýto se setkáváme 8x ročně. Vynecháváme letní prázdniny, prosinec, kdy je mnoho jiných aktivit, a také duben, kdy je celonárodní konference Aglow. V letošním roce se národní konference koná ve dnech: 22. – 23. 4. 2016 v Nymburku. **Téma je: Neboj se a věř.**

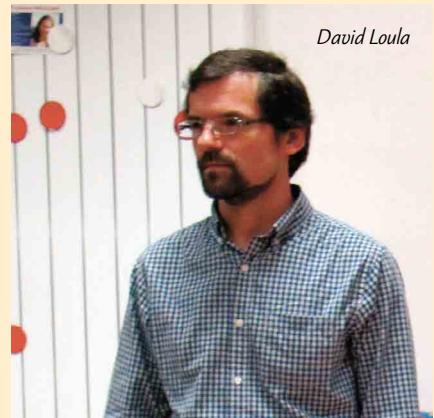
Kdo setkání organizuje?

Organizaci zajišťuje tým, musí být minimálně tříčlenný. Nás je pět a našimi domovskými církvemi je BJB, CB a ŘKC. Scházíme se 1x měsíčně, abychom se modlily a rozdělily si úkoly – pozvánky, chvály, občerstvení, případně dopravu a nocleh pro mluvčí. V každém městě zaští-

tuje Aglow vždy nějaký bratr. U nás, v BJB Vysoké Mýto, je to bratr kazatel Zdeněk Spilko.

Pro koho je setkání určeno a jak konkrétně probíhá?

Mohou přijít věřící i nevěřící. Scénář je téměř vždy stejný: Nejdřív chvály, potom svědectví nebo vyučování hosta (zpravidla ženy, ale ne vždy) a posezení u občerstvení. Uctívání doprovázené třeba tancem ženy hodně oslovouje. Semináře mluví do jejich životních situací, navíc se vždy cítí přijaté. Smyslem je pozvat ženy k příjemné strávenému večeru, kde si popovídají, pochutnají a budou povzbuzeny na duchu.

David Loula

a je mile překvapen, že církev vypadá jinak, než si představoval. Část z nich není obrácených a nechodí nikam do církve. Ale určitě jsou na Aglow osloveni, neboť se vracejí a mají zájem o další kontakt.

Jakými tématy se zabýváte?

Témata jsou různá, jde především o osobní svědectví: Vnitřní uzdravení, narovnání vztahů v manželství, vztah matky a dcery, uzdravení z neplodnosti, služba neslyšícím, ale občas také vyučování. Například obrazy o svatbě v Bibli, Jan Hus a jeho vztah k ženám, a podobně.

Kdo jsou mluvčí na Aglow?

Zpravidla ženy jako jste vy nebo já. Žádné světoznámé mluvčí. Zkrátka ženy, které milují Boha a chtějí se podělit o to, co udělal v jejich životě. Slouží zdarma, proplácíme jim pouze cestovné, na které se vždy pořádá sbírka.

Ženy chodí na setkání, aby byly vroucího ducha. Daří se jim to?

Myslím, že ano. Ohlasy bývají velmi pozitivní. Osobní svědectví vroucího člověka vždy dokáže zapálit ostatní, byť by byli právě v tu chvíli jen doutnající.

Kolik žen se u vás schází?

V průměru 30 žen, občas se objeví i nějaký muž. Setkání se zúčastňuje hodně sester a společně se snažíme pozvat rovněž nevěřící. Každoročně se někdo připojí

Sestra Marie Frydrychová

Doporučila byste setkávání Aglow i jiným sborům? Pokud ano, tak proč?

Co vás na Aglow nejvíce potěšuje?

Určitě doporučuji. Je to dobrý způsob evangelizace, protože věřící i nevěřící ženy prožívají stejné věci, liší se pouze způsob, jak určité situace řeší.

A v tom je Aglow inspirující. Zároveň propojuje denominace. Jsem přesvědčena, že když se společně modlí lidé z různých církví, je v tom obrovská síla.

Asi před 17 lety jsem zakládala Aglow ve svém rodném Havlíčkově Brodu. V organizačním týmu byly sestry z CB, CČSH, ČCE a KS. Byl to pěkný čas a Aglow tam funguje dodnes.

Rozhovor

se sestrou Ivetou Danko
vedla Marie Horáčková

Na telo – s Petrom Hrubom

Peter Hrubo, vášnivý motorkár a hokejista, avšak hlavne nasledovník Krista, o ktorom s vásou svedčí aj ďalší. Od roku 2007 je riaditeľom Tréningového centra Kompas (TCK), ktorého túžbu je životom inšpirovať a trénovať mládežníckych vedúcich a pomáhať im pri výchove ďalšej generácie nasledovníkov Krista v cirkvi, ale je to naozaj tak?

Nie pre všetkých čitateľov Rozsiveača si známu osobou. Môžeš im niečo o sebe prezradit?

Som manželom ženy, ktorá je pre mňa zoobnením Božieho požehnania. Máme dve deti. Obe sú vysokoškoláčky, staršia dcéra je viac ako rok šťastne vydatá za vikára nášho zboru (CB). Viedem tím 25-tich pracovníkov TCK. Bývame v Žiline.

Ako si sa dostal k Bohu?

Som z tradičnej kresťanskej rodiny. Navštěvovali sme bohoslužby jedenkrát za rok. Považoval som sa za ateistu. Uveril som v čase socializmu cez svedecký život mladých ľudí a tiež prostredníctvom čítania pašovanej kresťanskej literatúry. Výzvu k obráteniu som dostal na stretnutí evanjelickej mládeže v Lazoch pod Makytou od neznámeho brata z apoštolskej cirkvi.

A k službe v kresťanskej organizácii?

Nikdy by som si nepomyslel, že niekedy budem pracovať v kresťanskej organizácii. Po páde komunizmu som sa živil programovaním, predajom softvéru, investičným podnikaním a neskôr vedením oddelenia dovozov zahraničného obchodu (Metsa Tissue a.s.). Na konferencii IFES som dostal Božiu výzvu opustiť prácu v biznise a vstúpiť na plný úvazok do služby mladej generácií študentov. Po roku zvažovania som začal pracovať vo Vysokoškolskom biblickom hnúti (VBH). Tam som pôsobil osem rokov.

V práci na plný úvazok si pokračoval aj nadalej, tentokrát v TC Kompas. Prečo práve tam?

Spoluzakladateľ TCK (pôvodne SIET) Danny Jones mi opisoval vízu učenictva a prípravy vedúcich pracovníkov s mládežou na Slovensku a tiež širší kontext služby v krajinách bývalého východného bloku – prácu Josiah Venture. To, čo ma zaujalo, bola vícia a stratégia úzkeho prepojenia služby TCK s miestnym zborom. Moja skúsenosť a po-

zorovania zo služby formovali moje teologické presvedčenie, že v našom kultúrnom kontexte má primárny nositeľom misie, vize, služby aj výchovy byť miestny cirkevný zbor, nie misijná organizácia.

Čo to prakticky znamená?

Pointou je, že TCK sa rozhodlo neorganizovať si svoj vlastný tábor, svoju školu, svoj EXIT Tour, ale akokoľvek sa len dá, spolupracovať s miestnym zborom a nechať ho,

aby bol primárnym článkom v misii a výchove. V praxi to znamená, že cez leto sme s miestnymi zbormi sice zorganizovali 13 táborov, ale pri ich propagácii je to miestny zbor, respektíve jeho spoločenstvo, ktoré figuruje ako organizátor a nesie aj zodpovednosť za to, ako tábor a jeho následná služba vyzerá. My sa iba staráme o získavanie partnerských tímov, školíme, vzdelávame a pripravujeme mládežnícke tímy a prípadne pomôžeme s prácou po tábore. Organizátorom aktivít je však miestne spoločenstvo cirkvi. Z našej strany je to asistenčná služba.

Nie je spoločenstvo v Žiline (KCNZ – kresťanské centrum Nový začiatok) dôkazom toho, že Kompasu ide aj o zakladanie nových zborov?

Založenie KCNZ – z mojej nezúčastnej perspektívy, historicky súviselo s nedozumením medzi vtedajším vedením TCK a pastorem miestneho zboru AC - Nový začiatok. Istotne bolo v záležitosti veľa ľlovečiny. Išlo o výnimočnú udalosť. Avšak

medzi TCK a vedením zboru AC došlo k zmieraniu (rok 2007). Pravdou tiež je, že nové vedenie TCK túži po tom, aby boli zakladané nové cirkevné zby. Nová generácia ľudí potrebuje aj nové prostredie, ktoré bude pre ňu relevantné. Avšak Kompas sa takymto iniciátorom stať nechce. Ideálne by bolo, aby iniciátorom nových zborov boli už existujúce cirkevné spoločenstvá.

Čo sa stalo s vaším projektom mládežníckej kaviarne - Kompas Café?

Vo svojom čase kaviareň poslúžila na inšpiráciu a založenie vtedy veľmi novej a pionierskej práce s mládežou (napr. dnes môžete navštíviť Kontakt café v Leviciach – CB). Správna rada TCK (zástupcovia mládežníckej služby BJB, CB, AC a ECAV-SEM) sa v roku 2007 rozhodli, že práca na lokálnej úrovni v Žiline nebude pokračovať. Chceli, aby sme sa venovali výlučne celoslovenskej službe. Zastavením lokálnej služby Kompas Café sme sa vyhli práve tomu, aby sme konkurovali mládežníckej práci v miestnych zboroch v našom meste. Kaviareň sme prenajali (je tam jedáleň), ale nadále ju využívame na organizovanie celoslovenských aktivít, našej školy, školiacich stretnutí...

Nie je to stratou? Nie je vám to lúto?

Bolo, ale už nie je. Po takmer desiatich rokoch vidíme, že to bolo správne rozhodnutie, aj keď určitá nostalgia pretrváva. Zmena iba zvýraznila vízu TCK slúžiť miestnym zborom, a nie viesť svoju vlastnú službu. Veľkou výhodou je, že tím pracovníkov TCK sa rozšíril do ďalších šiestich miest (Banská Bystrica, Prešov, Bardejov, Košice, Levice, Bratislava).

To nám pomáha byť lepšie zapojení a lepšie rozumieť službe a zápasu miestnych cirkevných zborov, a ich (štyroch) denominácií, v ktorých naši pracovníci slúžia.

Nežijú pracovníci kresťanských organizácií, vrátane Kompasu, tak trochu v bubline, v sebou vytvorenom svete?

Žijú. Ľovek ako taký má tendenciu vytvárať si svoj vlastný, bezpečný svet. Potrebujú z nej však vychádzať. Pred nejakým časom som si uvedomil, že takmer všetky moje vzťahy sú iba s kresťanmi.

Ani trochu som sa necítil dobre, chcel som odísť zo služby a takmer som aj odišiel. Jednofarebný svet je pre mňa smutný svet. Vždy bolo moju väšnou počúvať, zhovárať sa a premýšľať o živote ľudí, ktorí nepoznajú Krista.

Čo sa teda stalo, že ešte stále pracuješ v kresťanskej organizácii?

Pán Boh mi pomohol urobiť dlhodobý prienik do dvoch sekularnych kultúr. Jednou bol hokejový tím a v nôm asi dvadsiatich spoluhráčov a druhou bolo spoločenstvo vlastníkov bytov v našom dome, kde som vchodovým dôverníkom. Sú to dve veľké miesta, kde som v úplne inom svete s nohami na zemi. Musím sa priznať, že tráviť čas s ľuďmi, načúvať im, pozorovať ich život a zdieľať s nimi dobrú správu je pre mňa väšnou. Nevedel by som žiť bez cieľa a zmyslu a toto sa snažím posúvať ďalej.

Vráťme sa späť k TCK v záverečnej otázke. Čo by malo podľa teba byť trvalým odkazom služby TCK?

Ak sa pýtaš na to, čo by malo byť viditeľným ovocím služby TCK, tak odpoved je v evanjeliu Jána 15, 8: „Tým bude oslávený Otec, keď ponesiete mnoho ovocia a budete mi učeníkmi.“

Túžime vidieť Božie konanie a byť súčasťou hnutia medzi mladou generáciou ľudí, ktorí sú premieňaní Kristom a činia učeníkov, ktorí budú činiť ďalších Jeho učeníkov. V celej histórii našej krajiny sme doposiaľ nezažili celoslovenské duchovné prebudenie. Túžim po tom, aby aj TCK svojou službou prispelo k vzkrieseniu nádeje, že niečo také je na Slovensku z Ježiša milosti možné.

TCKOMPAS
TRÉNINGOVÉ CENTRUM KOMPAS
TRAINING CENTER KOMPAS

Otázky kládla
Lenka Šimočková

Kto prijíma dieťa, prijíma mňa

Mk 10, 13 – 16

Pri pohľade na dieťa sa máloktorý človek neusmeje. Dieťa prináša do svojho okolia veľa zábavy. Je bezprostredné, spontánne, úprimné, hravé... s úplhou dôverou dokáže počúvať a prijímať, čo mu dospelý pútavo povie.

Pri pohľade na dieťa, pri spoločne strávenom čase s deťmi, pri sprevádzaní, držaní za ruku si neraz uvedomujeme, že veru máme sa čo učiť od detí aj my dospelí. Učiť sa však môžeme nielen od detí, ale aj od prístupu, akého sa im dostalo v dobe Pána Ježiša, a to od Noho samotného.

Mnohí rodičia prinášali svoje deti k Nemu, pretože chceli, aby ich požehnal. Prinášali ich do Ježišovej blízkosti, pretože chceli, aby už od malička poznali, vnímalí, cítili Ježišovu výnimočnosť. Rodičia prinášali svoje deti, pretože sami pochopili, že v charaktere tohto Majstra je niečo nezvyčajné.

Ježiš svoju výnimočnosť preukázal práve v tom, že dovolil detom, aby prišli do Ježišovej blízkosti. Nehral sa na veľkého Majstra, nepovyšoval sa slovami či skutkami, ale dokázať sa sklonil aj k tým najmen-

ším, k tým, ktorých mnohí v tej dobe nepokladali za veľa. Vedľa dieťa nemalo vysokú cenu v očiach bežného izraelského človeka. A práve takýmto – spoločensky nič neznamenajúcim – Ježiš venuje svoju pozornosť. Venuje im svoj záujem, svoju lásku. A v tom je Ježiš veľkost.

Možno sme sami na vlastnej koži pocítili, že nás iní za nič nemali, možno nás aj

ponížili, vysmiali, pretože sme neboli „in“, pretože sme nepatrili k elite... život často prináša aj takéto negatívne životné skúsenosti. Kristus nás však týmto gestom – prijatím tých najmenších – učí, že každý má svoju hodnotu. A každý je dôležitý. A od úplne malého dieťaťa má každý svoje miesto v Božej blízkosti.

Z tohto Ježišovho prístupu a z prístupu

rodičov detí vyplývajú aj pre nás otázky na premýšľanie o našom živote, o našich postojoch, o našom konaní.
Ako je to v našich rodinách? Spoznali sme v Ježišovi, že život s Ním je iný? Spoznali sme, že život s Ježišom dáva človeku iný zmysel, inú hodnotu? Spoznali sme Jeho charakter a chceme ho odovzdávať aj našim potomkom? Prichádzame s rodinou tam, kde môžeme aj my prijať požehnanie? Prinášame svoje deti, vnúčatá do Jeho blízkosti? Záleží nám na tom, aby vedeli o tom, že život v Kristovi a s Kristom je možné žiť už od úplného detstva?
Je zodpovednosťou rodičov viesť svoje dieťa k tomu dobrému, správnemu. Uká-

zať mu, akou cestou má v živote kráčať. Rodičia v Ježišovej dobe to pochopili, preto neváhali priniesť svoje deti k Ježišovi aj napriek tomu, že to mnohí kritizovali,

dohovárali im, aby to nerobili. Oni predsa išli.

Aj v našich životoch nastanú situácie, keď nám budú dohovárať. To nepotrebuješ! To ti netreba! Zamestnaj sa nejakо ináč! Nájdì si niečo lepšie! V dnešnej dobe sa to predsa nenosí!

A v takýchto chvíľach je na nás, či sa necháme odradiť a stiahneme sa, alebo pojedeme za cielom, ktorým je Božia – Ježišova blízkosť.

Prekážky v živote sú i budú. Každý z nás sa s nimi stretol, alebo sa ešte stretne.

Možno je to prekážka v práci s kolegami, možno v osobnom manželskom živote, súrodeneckom či priateľskom živote... Ale prekážky sú tu preto, aby sme sa ich naučili prekročiť. Aby sme sa ich nezľakli, aby nás nevyskrašili.

Rodičov detí z biblického textu prekážky – vo forme dohovárania učeníkov – neodradili. A aj sám Ježiš sa postavil na ich stranu a povedal im veľmi jasne: „Dovoľte dietkam prichádzať ku mne a nebráňte im, lebo takých je kráľovstvo Božie.“

Týmito slovami chce Ježiš povedať: Nechajte, nech má prístup ku mne každý. Nebráňte im! Ved sa pozrite na deti, v

mnohom sú vám dospelým príkladom. Nevinnosť. Radosť. Hravosť. Potreba lásky, nenáročnosť, dôvera... Ich čistota srdca. Tomu všetkému sa od nich môžete naučiť. Toto všetko potrebujete aj vy.

Detia potrebuje cítiť, že je milované. Potrebuje cítiť, že je pre svojich najblížších pokladom. Potrebuje vnímať lásku, pozornosť, porozumenie.

Musíme si priznať, že toto potrebujeme aj my. Potrebujeme do našich vzťahov, do nášho života lásku. Prijatie. Pochopenie. To, že môžeme niekoho milovať a máme niekoho, kto miluje

nás... túto potrebu má nielen dieťa, ale aj dospelý.

Zároveň je dieťa nenáročné, nestrahuje sa toľkokrát ako dospelý. Pretože vie, že je tu niekto väčší, ako je ono, že niekto

z dospelých sa o neho postará. Stačí, keď mu bude dôverovať. Stačí vystrieť ruku a ten väčší, silnejší ho podrží. Aj v tomto sú pre nás deti príkladom, ako zdolať strach, ktorý nás máta. Ako dôverovať niekomu väčiemu. Dôverovať Bohu, ktorý všetko riadi, ktorý má všetko pod kontrolou. Kým nebudeme deťom v mnohých veciach podobní, tažko vojdeme do kráľovstva Božieho.

A tak pamäťajme na to, že do Ježišovej blízkosti môže každý pribúť, pretože život s Kristom ho naplní, zmení. A aj keď prídu prekážky, budeme mať silu ich s pomocou Božou zdolať.

A na záver, učme sa od detí čistote, láské i dôverie.

Kázeň farárky Eriky Hlačokovej odznela v rámci Ekumenického svetového dňa modlitieb v modlitebni BJB na Palisádach v Bratislave

A Bůh dal

Na vyznání své víry byly před shromážděnou Církví i před Bohem v BJB Cheb dne 20. září 2015 pokřtěny dvě studentky - Lenka Mrázková a Bety Korbičková, lékař a otec Marek Veifurt, dále učitelka a maminka Martinka Churá.

Součást radostného shromáždění tvořily nejen písň a modlitby, ale také kázání br. kazatele Jana Mrázka na text z listu Ga 3, 26–29 „Jste skrze víru syny Božími, neboť jste byli pokřtěni v Krista, také jste Krista oblékli, jste dědicové.“

„Popíšu vám můj a manželčin zážitek z naší dovolené. Sledovali jsme z povzdálí pro nás dosud neznámý druh sportu kitesurfing. Jde o pohyb po vodě na speciálním prkně s využitím tažného „draka“ – plachty vysoko ve vzduchu, která surfaře táhne. Ten se pak pohybuje relativně vysokou rychlostí po hladině a směr si hlídá přitažením či povolením tažných šnůr. Nádherný pohled! Avšak když přišel poryv větru, muž skončil ve vodě. Přirozeně jsem očekával, že za ním spadnou i tažné šnůry s plachtou. K tomu ale nedošlo. To, co pak následovalo, mne ohromilo a osloви: Surfař (nyní ve vodě) řešil jedinou věc. S očima upřenýma na plachtu, se ji snažil udržet ve vzduchu, vyrovnat ji a nastavit po větru. Když se to povedlo, přišlo něco ohromujícího. Plachta se napnula, tažné šnůry zabraly a vytáhly surfaře i s prknem nad hladinu. Vnímal jsem to jako obraz víry. Tato víra, správně nastavena a použita, nás zachraňuje, ale nikoliv sama o sobě, jen s využitím nesmírné Boží pomoci.“

Na místě surfaře jsem viděl vás, milí křtěnci. Jak jsme to slyšeli předcházející neděli z vašich svědectví také i o tom, že každý z vás, ať věkem mladší či starší, jste se ve svém životě již ocitli dole – i hodně dole. Ale v tom kritickém bodu jste z Boží milosti našli sílu pohlédnout vzhůru a napnout plachtu své víry vstří Pánu Bohu. Toto nazýváte ve svém životě zázrakem. Bůh vás skrze vaši víru v Krista postavil „zpátky na nohy“. A právě toto sladění naší víry s Boží mocí je velmi aktuální a důležité. Jde o nasměrování naší víry v Pána Ježíše Krista a v Jeho spasitelné dílo.

Křesťanský křest je i důležitým krokem poslušnosti. Skrze křest také pohrbíváme svůj minulý život bez Krista a zároveň v Něm přijímáme zaslíbení budoucího vzkříšení. Stáváte se Božími syny a dědici. Nicméně křest je „prvním dětským krůčkem“ na vaší velké cestě následování Krista. Metaforicky vyjádřeno, křtem v Ježíše Krista Jej oblé-

káme. Oblékáme Jeho charakter, nároky, měřítka, morálku..., abychom s Kristem mohli pracovat, sloužit, rozdat se, ale také trpělivě snášet protivenství pro Jeho jméno, učit se milovat své nepřátele, obětovat se. „Jdi a jednej také tak“ To je výzva, kterou se pro nás stává Kristův život. A jen za těchto podmínek je pak možno s Kristem moci povstat k novému životu.

Kéž lidé poznají z vašich slov a také z vašich činů a postojů, že patříte Kristu. Aby toto následování Krista, pokračování v Jeho šlepějích bylo vaším cílem ve vašem dalším životě a skrze vás i svědectví pro lidi z vašeho okolí. To vám s láskou přejeme.“

Na závěr křtěnci děkovali všem, kteří se zúčastnili tohoto slavnostního odpoledne. Na křest přijelo mnoho přátel a hostů i z jiných míst. 2. sbor BJB Cheb děkuje 1. sboru za laskavé zapůjčení svých sborových prostor i za možnost následného společného posezení s hosty a přáteli u připraveného občerstvení.

Díky a chvála Pánu Bohu, u kterého to všechno začalo.

Sestru Martinku Churovou (na fotu s bratrem Janem Mrázkem) si její Pán poslední neděli v listopadu 2015 ve věku 40 let povolal do svého nebeského domova. Pět let statečně bojovala se zákeřnou nemocí a té podlehla. Ale svůj boj víry, díky Bohu, vítězně dokončila.

Za 2. sbor BJB Cheb Milada Křivánková

Z prednášky na Konferencii pre seniorov v septembri 2015

Hebrejský koncept pokaja šalom predstavuje dokonalú harmóniu všetkých vecí. Tú rozbil hriech. Cestou k náprave je „Knieža pokaja“. Pokoj sa teda týka vzťahov – vzťahu Boha a človeka, človeka k sebe samému, k druhým ľuďom, vzťahu k osatnému stvoreniu, vzťahu k budúcnosti, k javom atď. V príspevku sa zameriavam na pokoj vo vzťahoch medzi kresťanmi.

Chodenie v pokoji

Dôvody – prečo mať pokoj medzi sebou?

Iste by sa našlo veľa dôvodov. Ten najdôležitejší je, že slúžime Bohu pokaja (R 15, 33; 16, 20; 2K 13, 11; 1Tes 5, 23). Sme Kristom záchranení, aby sme „boli na chválu jeho slávy“ (Ef 1, 12, 14), teda aby sa v nás zrkadlil Boh, Boh pokaja. V Liste Efežanom 4 Pavel uvádzá aj ďalšie dôvody pre jednotu cirkvi: „Jedno je telo a jeden Duch, ako ste aj boli povolaní k jednej nádeji svojho povolania. Jeden je Pán, jedna viera, jeden krst, jeden Boh a Otec všetkých, ktorý je nad všetkými, skrže všetkých a vo všetkých“ (v. 4 – 6).

Svetlo Božej lásky v nás môže priviesť ľudí k tomu, aby hľadali Boha. Pán Ježiš povedal: „Podľa toho všetci spoznajú, že ste moji učenici, ak budete mať lásku jeden k druhému“ (J 13, 35).

Zdroje – dá sa vôbec mať pokoj medzi veriacimi?

Boh nás povolal k pokoji (2K 7, 15). Ježiš ho bude vyhľadávať pri svojom príchode – „...snažte sa, aby ste boli nájdení nepoškvrnení a bez vady v pokoji“ (2Pt 3, 14). Ak Pán prikazuje, volá, očakáva, dáva aj možnosť naplniť to. V Liste Efežanom čítame: „Oboch (pohanov a Židov, tým pádom všetkých ľudí) zmieril s Bohom v jednom tele, na kríži usmrtil ich nepriateľstvo“ (2, 16).

Skrze Ježíšovu obet môžeme byť zmierení s Bohom i s ľuďmi.

Duch Svätý nás zjednocuje. „Usilujte sa zachovávať jednotu Ducha vo zväzku pokaja“ (Ef 4, 3). Kto žije Duchom, premáha žiadostí tela a prináša ovocie Ducha, ktoré podporujú dobré vzťahy (G 5, 21 – 22). „Tí, čo žijú podľa tela, myslia na telesné veci, tí, čo žijú podľa Ducha, myslia však na duchovné veci. Lebo zmyšľanie tela vedie k smrti, zmyšľanie Ducha Svätého vedie k životu a pokoju“ (R 8, 5 – 6). Záleží na našom zmyšľaní, záleží, či sa snažíme zachovávať pravé dobré vzťahy, záleží, či to robíme v Duchu Svätom. V 2Pt 1, 2 je praktická rada: „Milosť a pokoj nech sa rozhojňuje medzi vami poznávaním Boha a Ježíša, nášho Pána.“

Jeden Otec, jeden Kristus, jeden Duch Svätý. Preto je možné, aby sme mali medzi sebou pokoj. Jeho bezpodmienečná láska k nám je zdrojom našej lásky k druhým.

Vzťah pokoja a posvätenia

Marek 9, 50 b: „Majte sol' v sebe a majte pokoj medzi sebou!“ Myslím si, že sol' tu predstavuje posvätenie. Spojenie dobrých vzťahov a posvätenia je aj v Hebrejom 12, 14: „Usilujte sa o pokoj so všetkými a o posvätenie...!“ V definícii Božieho kráľovstva v Rimanom 14, 17 stojí spravodlivosť vďaľa pokoja. Inde Pavel píše: „Boh pokoja nech vás celých posvätí...“ (1Tes 5, 23). Spojenie dobrých vzťahov a posvätenia sa môže javiť ako nemožné. „Bud' dobré vzťahy, alebo posvätenie,“ hovoria niektorí. V mene dobrých vzťahov sa robia kompromisy s hriechom a v mene boja za posvätenie sa ničia vzťahy. V skutočnosti naozaj dobré vzťahy nemožno mať bez posvätenia. Cieľom posvätenia je totiž Kristov charakter. Charakter sa prejavuje vo vzťahoch. Posväcanie je nevyhnutné pre dobré vzťahy.

A keď zhereší môj brat, láska ma vedie k snahe zachrániť ho.

Konkrétny príklad – cirkev vo Filipách

Vo vzťahoch medzi kresťanmi vo Filipách to škrípalo. Navyše čeliли protivenstvu zo strany obyvateľov mesta. Realizácia evanjelia medzi nimi a v ich meste bola ohrozená ich vzťahmi, ako aj prenasledovaním (tým, že zaprí Krísta). Pavel ich volá k jednote, k spoločnému zápasu za evanjelium bok po boku (1, 27). Pozrime sa bližšie, čo im hovorí v 2, 1 – 4:

Základ jednoty (a zároveň dôvod knej)

„Kedže jestvuje...

- *povzbudenie v Kristovi*: Uprostred utrpenia zažívali povzbudenie v Kristovi.
- *útecha z lásky*: V Otcovej láske k nim náchádzali potešenie, povzbudenie.
- *spoločenstvo Ducha Svätého...*: Duch Svätý je súčasťou ich skúsenosti, pôsobí v nich a spája (1, 27).

Takže základom jednoty je Trojediný Boh.

Na Ňom zakladá Pavel svoju výzvu k jednote, pričom pripomína ich skúsenosť s Ním. Boh je základ cirkvi, nie to, čo my robíme, ale kým On je a čo On urobil v našich životoch. K povzbudeniu, úteche a spoločenstvu pridáva ešte dve veci, ktoré „jestvujú“: súcit a milosrdenstvo. Boží súcit, ale hádam i súcit, ktorý zakúšajú medzi sebou. Boží súcit nasleduje Božie milosrdenstvo, iste prejavené i vzájomným milosrdenstvom veriacich.

Čo majú robiť

Nevolá ich k niečomu, čo nemajú. To, čo „jestvuje“ medzi nimi – Božia láska, povzbudenie v Kristovi, spoločenstvo Ducha, súcit a milosrdenstvo, to majú žiť, rozvíjať. Formuluje to takto:

- *zmýšľajte rovnako*: Teda myslite ako Kristus. „Nech je také zmýšľanie vo vás, aké bolo aj v Kristu Ježišovi“ (v. 5). Ponižil sa, stal sa sluhom druhým ľudom, bol poslušný Otcovi až na smrť.

- *rovako milujte*: Nie rovnako málo, ale rovnako veľmi a vzájomne. Niekoľko povedal: „Láska sa začína, keď potreby toho druhého sú pre mňa dôležitejšie než moje potreby.“

- *budte jedna duša a jedna mysel*: Budte ako jeden človek, budte si blízki, bojujte bok po boku.

- *nič nerobte z ctižiadostivosti (zo sváru) a márnnej slávy*: Zdá sa, že oni robili veci z týchto dvoch pohnútok. Ctižiadostivosť ako motív znamená, že sa usilujem o priazeň a obdiv druhých ľudí, a s tým ide súperenie s ostatnými. Práv sláva sa získa pokornou poslušnosťou – Pán Ježiš teraz sedí po právici Božej.

- *ale radšej pokladajte iných za vyšších od seba*: Pokora je primeraný, pravdivý názor o sebe. Som stvorenie úplne závislé od Stvoriteľa. Preto svoj život s dôverou kladiem do Božích rúk a nespolieham sa na vlastnú silu a „machí-

nácie“. Pokora nie je falošná skromnosť. V tej ide často o to, aby si ma všímli. Práv pokora má tú vlastnosť, že si všíma viac druhých ako seba. Pokladat iných za vyšších od seba neznamená myšlieť si, že každý je lepší než ja. Znamená to klásiť potreby druhých pred moje vlastné (v. 4). Je to liek proti sebectvu a márnnej sláve. Tie zaručene rozlepťávajú vzťahy v cirkvi. Slobodné uprednostňovanie druhých pred sebou jednote pomáha.

Záver

Sme povolaní k jednote, k pokoju. Prejavujeme hriešnej prirodzenosti ju rozbijajú. K dobrým vzťahom potrebujeme lásku a pokoru. Tie sa prejavia vo vzájomnej starostlivosti, v záujme o druhých, predkladaní ich potrieb pred vlastné potreby. Sami tieto cnosti nevyprodukujeme. Duch Svätý v nás to však dokáže. Poddajme sa Mu.

Tomáš Kohút

Som mladá, alebo stará?

Ked som mala sedemnásť rokov, zdali sa mi šesťdesiatníci starí. Dnes, ked som už prekročila šesťdesiatku, za starých pokladám ľudí po osemdesiatke. Snažím sa v pokore zdolávať telesné tŕžky a obmedzenia, ktoré so sebou pribúdajúce roky prinášajú. S vďakou prijímaním od môjho nebeského Otca lekcie, ktorími ma vyučuje. Jednu z nich som prežila, ked sme 28. januára 2016 s kazateľom Zolim Kakašom navštívili v Marcelovej najstaršiu sestru v našom zbere – Katarínu Téglášiovú – našu Katónéni.

Mala v ten deň sto rokov! STO ROKOV! Privítala nás vo svojej izbičke. Útla stareňa s prívetivým úsmievom. Zaspievali sme si spolu niekoľko piesní z madarského spevnička, ktoré aj ona poznala. Pomodlili sme sa. Aj ona podakovala Bohu za všetky prežité roky a prosila Pána, aby mohla „večne žiť“ s Ním hore v nebeskej sláve. Brat kazateľ prečítal Slovo z listu Pavla Efezanom 3, 14 – 21: „...aby vo vás jeho Duchom mocne zosilnel vnútorný človek a aby Kristus skrže vieri prebýval vo vašich srdciach.“ Pri ďalšej piesni, ktorej slová nás povzbudzovali, aby sme sa

ponáhľali domov, do neba, Katónéni nezaprela svoj zmysel pre humor a kazateľovi pošepla: „Aj by som sa ponáhľala, keby som vládala!“ Pri našom odchode ešte poprosila Zolihu, či by jej pri najbližšej návštive mohol vysvetliť slová Pána Ježiša o tesnej bráne. Kolko rokov nám zostáva ešte tu na zemi? Som stará? Alebo mladá?

Božena Uhrinová

Foto: V. Malý

Pozvánka na sesterskú konferenciu - téma ODPUSTENIE

Hlavný host konferencie: Zoltán Mátyus

„Lebo ak odpustíte ľuďom ich poklesky, odpustí aj vám váš nebeský Otec, ale ak vy neodpustíte ľuďom ich poklesky, neodpustí ani váš nebeský Otec vaše poklesky.“ (Mat. 6, 14 – 15)
... prepúštajte, a budete prepustení... (Luk. 6, 37 b)

Drahé sestry,
dovoľte mi, aby som vás všetky čo najsdečnejšie pozvala na sesterskú konferenciu, ktorá sa z Božej milosti tohto roku uskutoční **v dňoch 6.5.2016 – 8.5.2016 v Banskej Bystrici**

Pokyny k prihlásaniu a k platbám:

Prihlášku na konferenciu nájdete na stránke www.baptist.sk, ktorú vyplníte priamo tam a hned aj odošlete. Na tejto stránke okrem prihlášky nájdete všetky informácie týkajúce sa konferencie sestier.

Po vyplnení a odoslaní prihlášky vzápäť dostanete e-mail s potvrdením prihlásenia s vygenerovaným číslom vašej prihlášky a výskou poplatku.

Prosím, aby ste prihlášku vyplnili aj v tom prípade, že nebudec chcieť ani ubytovanie, ani stravu, pretože budete platiť konfrenčný poplatok.

Komplet poplatok pre 1 osobu spolu s ubytovaním a stravou na celú dobu trvania konferencie je vo výške **55,- EUR/osoba**. Pokiaľ sa plánujete zúčastniť konferencie len s jedným nocľahom, potom vaša cena bude **cca 35,- EUR/osoba** vrátane stravy.

V prípade účasti bez ubytovania je výška konferenčného poplatku **5,- EUR/osoba/deň**. K tomu je možné dohlásiť si stravu podľa potreby v prihláške.

Prihlášku a úhradu konferenčného poplatku vrátane poplatkov

za ubytovanie a stravu je nutné zaslať **najneskôr do 15.04.2016, na číslo slovenského účtu**.

BANKOVÉ ÚDAJE: IBAN: SK0209000000000079897315

SWIFT: GIBASKBX

Variabilný symbol: 555

Špecifický symbol: číslo vašej prihlášky

Poznámka: do poznámky uviesť meno, za koho sa posiela úhrada. V prípade skupinovej prihlášky treba uviesť mesto a počet prihlásených osôb (napr. Poprad 8x).
Prihláška je platná po zaplatení.

Osoba zodpovedná za prihlášky je sestra Ľudmila Sartorisová

Mailová adresa: sartorisova.ludka@gmail.com

Telefón: 0908 514 231 (prosim, volať po 15.00 hod.)

Miesto konania konferencie a ubytovanie

Stredná odborná škola, Pod Bánošom 80, Banská Bystrica
<http://www.sosbanbb.sk/>

Ako sa k škole dostanete

Z dočasnej autobusovej stanice (parkovisko Mičinská), ako aj zo železničnej stanice premáva MHD autobus č. 28 na zastávkou Strohorská – Pod Bánošom, pričom od zastávky k škole je to asi 300 m (3 min. chôdze do kopca a vpravo).

Zo železničnej stanice B. Bystrica mesto zo zastávky Národná premáva autobus MHD č. 26 na zastávkou priamo pred školou.

Registrácia

bude prebiehať v priestoroch Strednej odbornej školy, Pod Bánošom 80, Banská Bystrica, v piatok 06.05.2016 od 14.00 hod. Tak ako každý rok, prosím, porozmyšľajte o finančných potrebách pre vašu činnosť, prípadne, ak viete o sestre v núdzi, ktorá by potrebovala finančnú pomoc. Po odsúhlasení konferenciou môžeme na tieto potreby prispieť aspoň menšou finančnou čiastkou.

Za výbor OS v Božej láske Vaša
Ruth Maďarová – predsedníčka OS BJB SR

Konference - informace pro české sestry

Drahé sestry, čas naší společné konference se přiblížil. Ta letošní se bude konat v Banské Bystrici ve dnech 6.- 8. 5. 2016

Je nutné zaslat přihlášku přes internet, stejně jako v minulých letech. Pro sestry, které jezdíte na konferenci pravidelně, to není nic nového.

Těšíme se na sestry, které nemohou jezdit pravidelně a letos se rozhodnou konference zúčastnit. Přihlášku na konferenci nájdete na stránce www.baptist.sk přímo tam přihlášku vyplníte a dostanete zpět email s vaším registračním číslem, které je nutné pro platbu.

Tu zašlete na náš český účet Odboru sester, který vede sestra Ivetka Procházková v kanceláři VV BJB. Sestra pošle platby společně za všechny přihlášené sestry z Čech na účet konference. Kontakt na sestru Ivetku Procházkovou s dotazy ohľadně plateb:

tel 734 680 026, email: iveta.prochazkova@baptist.cz

Cíl účtu: 631 123 O9, kód banky: 080, variabilní symbol: 911 815

Specifický symbol: registracní číslo (dostanete ho emailem po přihlášení se www.baptist.sk)

Zpráva pro přjemce: jméno + telefonní číslo

Přihlášku vyplňte i v případě, že nebude chtít ubytování ani stravu – zaplatíte pouze konfrenční poplatek, který činí 5 EUR osoba/den **Celková částka za konferenci je 55 EUR**.

Jedna noc + strava činí 35 EUR

Přihláška je platná po zaplacení.

S dotazy k přihláškám nebo programu směřujte na sestry:

Jiříku Vimpelovou tel: 602 140 028, email: vimpelova@quick.cz

Helenu Včelákovou tel: 608 880 138, email: helen.vcelak@gmail.com

Spravodlivý bude žiť z viery

Vedenie košického zboru v spolupráci s bratmi Charlesom Baldisom a Pavlom Hanesom usporiadali seminár pod názvom „Biblický pohľad na svet“.

V prednáškach poukázali na niektoré fakty, ktoré sa podielajú na vytváraní názoru na svet a kresťanskú vieri. Zdôraznili v nich vzájomné prepojenie. Vo svetonázore vyjadrujem, ako a čomu verím.

Brat Baldis sa vo svojej prednáške sústredil na činitele, ktoré ovplyvňujú správanie podľa listu apoštola Pavla Rimanom, kapitola 12. Žijeme v meniacich sa podmienkach, to si vyžaduje naše rozhodovanie a reakciu, aby sme si zachovali Kristov charakter. Aby sme rozumne mysleli, každý podľa toho, ako mu Boh udelil mieru viery. Násť postoj vyjadruje ochotu prinášať pre Božie milosrdenstvo živú, svätú, Bohu príjemnú obetu,

ako svoju duchovnú službu Bohu. Dôležité pritom je orientovať sa na učenie Pána Ježiša. Osvojiť si ho a byť Jeho nasledovníkom – učeníkom. Nasledovať príklady, ktoré nám dal, aby sme aj my tak činili.

Kresťanský život sa musí zretelne lísiť od života ľudí vo svete. Bez neustáleho premýšľania to nejde. Iba tak sme schopní skúsať, aká je v danej situácii Božia vôľa. Potrebujeme to vedieť, lebo je určujúca, dobrá, lúba a dokonalá.

Brat Hanes si vzal za základ druhý list apoštola Pavla Korintským, „Chodíme vierou a nie videním“. Večné veci sa nevidia. Svet upiera zrak na hmotu, na to, čo vníma oko. Má osvedčenú zásadu, že lepšie je raz vidieť ako stokrát počuť. Je dobré, keď to môžeme využívať pre lepšie zapamätanie si. Lebo raz darmo – zabúdame. Pre kresťana sú dôležitejšie veci večné. K nim upierame

svoju myseľ. Pavlova prosba, „premeňte sa obnovením svojej myseľ“, nie je daromná, lebo viera je zo počutia. Myslou vnímame počuté slovo. Bez viery nie je možné ľubiti sa Bohu. To, čo prežívam, sa týka mojej viery. Ide o odovzdanie celej bytosti Pánu Bohu, tak, ako to zjavuje Svätý Duch a dosvedčuje Biblia. Viera vždy dokazuje vnútorné nastavenie. Kresťanská viera je orientovaná na Božiu lásku zjavenú v obete Pána Ježiša. Počíta sa nám za spravodlivosť skrže Kristovo obvinenie a utrenie. On, svätý a nevinný, dobrovoľne prijal od-súdenie za ľudské viny. Znakov kresťanskej viery je trvalé spojenie so živým Kristom. Bol to užitočný seminár. Dobré je premýšľať o základných otázkach viery a spásy. Opäťovne si pripomínať Božie dielo a mieru odovzdania. Naši predkovia často trpeli prenasledovaním. Vždy, keď sa v pokojnom čase rozvíjala duchovná práca, nastali protivenstvá. Podobu zboru v Košiciach ovplyvnili dve svetové vojny, rozpad Rakúsko-Uhorska, vznik Československa a neskôr Slovenského štátu. Menil sa úradný jazyk a v socializme boli súdne procesy. Mali sme aj obdobie, keď nemal kto chodiť do zhromaždenia a modlitebňa bola zatvorená. Z pamätníkov je ešte medzi nami sestra Valéria Libáriková a v Hamiltone Edita Štepitová. Samostatný zbor bol ustanovený až v roku 1978. Kazateľskú službu vykonával brat Juraj Pribula. Boli to už priažnivejšie časy, i keď kazateľ bol stále pod kontrolou mestského cirkevného tajomníka. Z milosti Božej zbor rásťol a stále sa rozrástáme. Pán cirkvi pôsobí v srdciach ľudí, ktorí túžia byť spasení a prichádzajú medzi nás. Naše zhromaždenia vytvárajú srdečné ovzdušie. Po zhromaždení niektorí využívajú čajovňukaviareň na spoločné rozhovory. **Bez ohľadu na to, kto, kedy, odkiaľ prišiel, chceme byť jednotní v rovnakom duchovnom nastavení, ako skutoční učenici Pána Ježiša.**

Michal Barger

**...na ceste
k lepšiemu**

NAŠE MANŽELSTVO
nezisková organizácia

MOTIVAČNÝ VÍKEND PRE MANŽELOV

1

CHATA RAČKOVÁ – Račkova dolina

21. – 24. apríl 2016

(štvrtok 19.00 hod. – nedele 13.00 hod.)

PROGRAM:

- 1. Intimita – dôverní priatelia
- 2. Vieš čo potrebujem?
- 3. Keď pohár pretečie
- 4. Aby manželstvo nebolelo

ODDYCH:

- Pobyt v krásnom prostredí
- Čas vyhradený len pre Vás dvoch
- Možnosti aktívneho relaxu v okolí
- Nové inšpirácie pre vzťah

Cena kurzu je **85 €** na osobu. V cene je zahrnuté: 3x ubytovanie s plnou penziou, občerstvenie, materiály a pomôcky na víkend.

Photo: © Syda Productions / Dollar Photo Club

Viac informácií: tel. 0905 622 900
www.nasemanzelstvo.sk
e-mail: staronivan@gmail.com

NAŠE MANŽELSTVO
nezisková organizácia

Bratská jednota baptistov v SR

Fotografujeme ľudí

Seriálom vás sprevádza Vladimír Malý

Rodinu a ľudí máme vždy okolo seba a pre fotografa je prirodzené, že sa snaží vytvoriť ich portréty.

Fotografovanie ľudí je najrozšírenejší fotografický žánor, ale určite nie najjednoduchší.

Pri fotografovaní skupiny ľudí alebo portrétu je dôležité, aby fotografované osoby boli spokojné samy so sebou. Niekoľko pozície fotografa tŕká, hlavne keď fotky vznikajú nárychlo a bez prípravy. Namiesto podákovania sa fotografiúcemu dostane kritiky.

Preto sa nedáme odradiť a hovoríme s ľuďmi, ako sa majú usadiť či postaviť, a zdôvodníme, prečo presúvame väzy či flaše *v popredí*. Taktiež je potrebné venovať pozornosť pozadiu. Či už fotografieme vo vnútri, alebo vonku, *vyberáme pozadie*, ktoré nie je veľmi členité, a hlavne treba dávať pozor na to, aby ľuďom nevyrastali z hlavy rôzne rušivé prvky (kvety, konáre, stĺpy). Pozor na presvitajúce slnko cez listy stromov – môžu vzniknúť svetelné škrvny na tvári.

Dbáme na to, aby každá osoba bola dobre viditeľná. Hlavným rizikom pri fotení väčších skupín býva, že niektoré osoby sú skryté a len očami vidia fotografa. Preto je dobré navodiť uvoľňujúcu atmosféru rôznymi usmerneniami, ako napr. deti a malí dopredu, vysokí dozadu.

Je takmer isté, že jeden záber nepostačí. Niekoľko v okamihu záberu žmurmne, iný zase pozerá inam, preto opakujeme expozíciu viackrát.

Môžeme zvoliť sériové snímanie (*pokiaľ držíme stlačenú spúšť, aparát zaznamenáva snímky*). Ak je mälo svetla a treba použiť blesk, máme na pamäti, že vstavaný blesk má malý dosah (pomôže zvýšiť ISO), a treba rátať aj s časom na dobitie medzi zábermi. *Skupinové fotografie zaznamenané pri rôznych príležitostiach sú vzácne najmä po mnohých rokoch.*

PORTEL : preskočíme fotografiu typu „preukazová“ (tá má podať informáciu o tom, ako dotyčná osoba vyzerá). Ale aj tú často potrebujeme a vždy volíme biele alebo jednofarebné pozadie.

Portrét by však mal prezrádať niečo z charakteru človeka. Ak je fotografovaná osoba uvoľnená a správa sa prirodzene, je to dobrý základ pre portrét. Mimiku tváre ovláda

množstvo svalov, a preto sa mení aj výraz človeka (veselosť, smútok, hnev...). **OČI** najviac odhalia osobnosť, a ak model pozerá priamo do objektívu, musia práve oči byť ostré (č. 1). Ak by bol portrét z estetického hľadiska krásny, ale neboli by ostré oči, značne by to znížilo jeho kvalitu.

PRETO ZAOSTRUJEME VŽDY NA OČI.

Novšie aparáty vedia rozpoznať jednu alebo viacero tvári a tam zaostria, čo je veľmi užitočné. Ale zaujímavé portréty môžu vzniknúť, aj keď model nepozerá priamo do objektívu (č. 5).

Vtedy volíme stredný zaostrovací bod, aby sme my určili, čo má byť ostré, a nie automatika aparátu. Ak chceme odfotografovať len hlavu, fotíme

zväčša na výšku a vyplníme celé poličko snímky. Portrétom môže byť aj celá postava. Pri fotení a tiež pri dodatočných úpravách v počítači platí pravidlo, že nikdy neorezá-

2

vame osoby v klíboch (lakte, kolená, členky). Portrétovanú osobu nemusíme fotiť len v naranžovanom prostredí či vybavenom ateliéri. Práve prostredie či oblečenie nám najviac prezrádza o povolaní a záujmoch fotografovanej osoby (č. 2).

Pokiaľ fotografieme deti, snažíme sa ich snímať z očí do očí, vtedy sú fotografie priro-

dzené. Osobitný náboj majú pohybové fotografie (č. 3). Vonku volíme sériové snímanie, samozrejme, blesk vtedy vypneme.

S malými deťmi tráví najviac času matka, preto práve ona môže získať nevšedné zábery.

Deti sú najlepšími modelmi. Sú krásne, majú peknú hladkú pleť, sú trpezzlivé a vynaliezavé.

VYBAVENIE A TECHNIKA

Ak fotíme KOMPAKTOM, tak pri skupinovej fotografií môžeme použiť program a *širokouhlý objektív*. Pri portréte je vhodné nastaviť mód „PORTRÉT“, vtedy všetko nastavuje automatica (rýchly čas a otvorenú clonu) s dôrazom, aby boli dobre zobrazené pleťové tóny.

ZRKADLOVKA poskytuje väčší komfort, zvlášť možnosť výberu objektívov. Aj tu pri skupinkách použijeme *široké ohnisko*, ale treba dbať na určité špecifické takejto optiky:

ŠIROKOULÉ OBJEKТИVY SKRESĽUJÚ,

hlavne pri fotení zblízka.

Preto neumiestňujeme (*pokiaľ je to možné*)

osoby až na okraje záberu – budú roztiahnuté.

Ak pri portréte použijeme „širokáč“ a ešte aparát nakloníme dole, tak deformujeme čelo a nos, predlžujeme trup a skracujeme nohy (č. 4).

Opačný extrém je, keď nakloníme aparát hore, vtedy nohy predlžujeme. Typickým príkladom sú SELFIE fotky. Lepšie je niekoho požiadat o fotku alebo použiť statív. Najprirodzenejšie zábery vznikajú z úrovne očí modelu. Pre portrétnu fotografiu je najvhodnejšie dlhšie ohnisko (70 až 135 mm).

So svetelnými objektívmi môžeme odlíšiť portrét od pozadia, ak nastavíme otvorenú clonu (č. 5).

Portrét fotografieme v sérii. Strážime si čas, aby bol dostatočne krátky, čo je záruka ostrých momentiek. Preto podľa potreby meníme ISO.

ZAMYSLENIE

Deti sú vzácný dar od Boha. Pán Ježiš ich dáva za príklad ako čisté a nepoškvrnené, predurčené pre nebeské kráľovstvo. Kto neprijme kráľovstvo Božie ako dieťa, nikdy do neho nevojde. Takúto čistotu sme mohli získať, keď sme sa dali očistiť od hriechov Jeho krvou. Všetci sme deťmi pozemských rodičov a je veľkou výsadou a milostou byť aj deťmi Božími. Máme však aj zodpovednosť a povinnosť žiť ako deti Božie.

Inzerce v Rozsévači

Formát: A4 na výšku, časopis je celobarevný měsíčník, kromě července a srpna.

Inzeráty neumisťujeme na obálku

Plošná inzerce:

Celá strana - 46 eur, 1 150,- Kč

½ strany - 26 eur, 650,- Kč

¼ strany - 20 eur, 500,- Kč

Řádková inzerce: Jeden řádek 2 eura, 50,- Kč

Uzávierka Rozsévače: vždy do 10. dne v měsíci

Distribuce: vždy v prvních dnech měsíce

Kontakty: Předseda redakční rady a šéfredaktorka: rozsievac@baptist.sk

Zveřejnění: pouze na základě dokladu o zaplacení inzerátu (do 10. dne v měsíci).

Spolu s textem inzerátu prosím zašlete na adresu šéfredaktorky i kopii dokladu o provedení platby převodním příkazem na účty Rozsévače. Do textu je nutné uvést svoje jméno a slovo INZERCE.

Predplatné na rok 2016

Odberatelia v SR: - predplatné 14,50 € na rok (cena jedného výtlačku 1,45 €) + poštovné

- v platnosti ostáva, že propredplatitelia majú počas celého roka zľavu 50 % na predplatnom (nie na poštovnom) - poštovné: zbyty - 1,10€ na kus a rok, jednotlivci - 4,80 € na kus a rok

Odberatelia v ČR:

- v dôsledku zmeny kurzu na 27,4 Kč/€ predplatné vychádza 370 Kč (cena jedného výtlačku 37 Kč) + poštovné - v platnosti ostáva, že propredplatitelia majú počas celého roka zľavu 50 % na predplatnom (nie na poštovnom).

Poštovné: zbyty - 85 Kč na kus a rok, jednotlivci - 210 Kč na kus a rok

Zahraniční odberatelia:

predplatné 14,50 €, poštovné 29 €

Platby realizujete na účty:

SR: IBAN: SK35 0900 0000 0000 1148 9120, do poznámky napišť meno odberateľa.

Starý formát účtu: 11489120/0900, var. symbol: 888, **ČR:** Česká spořitelna Praha, č.ú. 63112309/0800 var. symbol 911 840

Zasílání příspěvků

Adresa: rozsievac@baptist.sk, Vaše články zasílejte i předem - zařaďme je podle témat.

Texty zasílejte bez grafické úpravy. Pod text napište autora článku, případně prameny. Fotografie v nejvyšší kvalitě zaslávejte zvlášť. Inzerci v PDF, převeďte do křívek a v kvalitě pro tisk.

Upozornění: Za obsahovou a stylistickou stránku textů vydaných v Rozsévači odpovídá autor. Redakce si vyhrazuje právo příspěvek krátit, upravovat, případně neuveřejnit a neodpovídá za obsah uveřejněných inzerátů. Všechny články procházejí jazykovou úpravou.

Děkujeme a těšíme se na vaše příspěvky!

Témata příštích vydání:

Číslo 6 /2016 - Čistota a zdržanlivost, alebo smilstvo? uzávěrka: 10. 4. 2016

Číslo 7 /2016 - Usilovnost, nebo pracovitost? uzávěrka: 10. 7. 2016

Číslo 8 /2016 - Mírnost a sebeovládání, nebo hněv? uzávěrka: 10. 8. 2016

Číslo 9 /2016 - Pokora, nebo pýcha? uzávěrka: 10. 9. 2016

Číslo 10/2016 - Vánoce uzávěrka: 10. 10. 2016

Lepší život pre farmárov

Blíži sa jar a s ňou ozívajú aj práce v záhradkách. Semienka, priesady, rýlovanie, obrábanie pôdy. A čakanie na úrodu, chutné plody, ktoré potesia. Čo sa nepodarí dospelovať, kúpime na trhu alebo v supermarketu. Aj keď je pre niekoho tátu záľuba súčasne zamestnaním, dokáže z neho využiť aj v prípade nepriazne počasia. Hovorí sa – aký kraj, taký mrav. Platí to aj o Afrike, kde sa zväčša farmári nestarajú o pôdu len pre svoju radosť. Je to hlavný zdroj ich obživy. Biedny zdroj, ktorý leda stačí na pokrytie základných životných potrieb. Navyše, iba niektorí majú štastie na dobrých odberateľov a primeraný zárobok. Farmári sú jednoduchí ľudia, veľmi často neznali pomerov na trhu. Ľahko sa dajú oklamáť, predávajú svoj tovar hlboko pod cenu a ich život je iba živorením.

Doplácajú na to celé rodiny, kde sa hlásia o slovo hlad a beznádej. Situácia je tažká a nie je nám ľahostajná. Pán Boh nás vyzýva starať sa o chudobných a biednych. Máme to na mysi, a preto rozvíjame v Afrike také programy, ktoré vedú farmárov k dôstojnému životu. Zabezpečia im pravidelný príjem, dlhodobé zmluvy a poctivé zaobchádzanie. Tisíce farmárov, pestovateľov orieškov kešu a makadamových orechov, sezamu a baobabu spolupracujú so spoločnosťou Ten Senses Africa, ktorej sme zakladatelia a jedným z vlastníkov. Firma v továrnach v Nairobi v Keni spracováva v rámci Fairtrade kešu a makadamové oriešky a využíva ich do Európy. Z tých, ktoré nie sú vhodné na priamu konzumáciu, lebo majú tmavšiu farbu, sú mäkké alebo nedostatočne zrelé, sa vyrába bio olej. Nedávno sa Ten Senses Africa pustila do nového projektu na pomoc farmárom. Je ním výroba oleja aj zo sezamu a baobabu, o ktorý rastie záujem na celom svete. Používa sa hlavne v kozmetike a farmaceutickom priemysle, uplatní sa aj v makrobiotike. Spracovaním týchto olejín je možné zužitkovávať viac produktov od farmárov, keďže poškodené semienka sa nedajú predať ako plnohodnotný tovar. Výroba oleja, ktorý sa čoskoro bude môcť označovať značkou Bio a Fairtrade, by mala priniesť ďalším farmárom prácu, lepší zárobok a pomôcť im „stať na vlastných nohách“. V budúcnosti by mal byť prínosom pre zhruba dvadsaťtisíc pestovateľov. Nejde tu však len o čísla. Dôležité je nastavenie pomôcť a vidieť v týchto ľudoch Božie stvorenia, o ktorých Boh vie a má s nimi svoj plán. Radi budeme jeho súčasťou a necháme sa použiť tam, kde je núdza. Ak vás oslovia myšlienka pomoci ľuďom za hranicami našej krajiny, ozvite sa nám na info@integra.sk. Môžeme navštíviť váš zbor, spoločenstvo a podeliť sa s vami o naše skúsenosti z práce, ktorá mení životy biednych.

Erika Kremská

A znova sa tešíme na sesterskú...

Radujete sa v Pánovi vždycky! Opakujem: radujete sa! (Filipánom 4, 4)

Tieto slová z listu Filipánom ma povzbudzujú a napĺňajú radosťou vždy, keď sa chystám na stretnutia s Božími ľuďmi, s bratmi a sestrami v Pánovi Ježíšovi. Osobitne sa tešíme na naše sesterské konferencie, kde z milosti Božej prezívam nádherné a požehnané niekoľkodňové chvíle, prezité v Božej prítomnosti so sestrami nielen zo Slovenska, ale i z Česka. Už spoločné cestovanie vlakom v skupinkách nás obohacuje a zbližuje. Ale najviac požehnania prezívam z toho, že Božia láska nás všetkých združuje pri spoločných piesňach a pri počúvaní jednotlivých referátov či svedectiev, keď cítime a vieme, že Boh je prítomný, že nás počuje, že nám rozumie a že sa smelo môžeme postaviť na Jeho zasúbenia.

Každá sesterská konferencia má svoju ústrednú tému, v znamení ktorej sa nesie celé stretnutie a ktorej základom je text z Božieho Slova. Máme možnosť sa hlbšie zamyslieť a získať poznatky, ako to uplatniť v našich životoch. Tiež sa tešíme z toho, že sa bližšie spoznávame, zdieľame sa s našimi radostami či tažkostami a úskaliami každodenného života a najmä s tým, ako nám Pán Boh pomáha niest naše bremena a ako koná v našich životoch. My – sestry zo Slovenska máme radosť a požehnanie aj z toho, že sa môžeme zoznámiť a zbližiť so sestrami z Česka a že sme s nimi spojené Božou láskou. Veľká vďaka patrí všetkým organizátorkám týchto stretnutí. Nedá sa skryť dojatie pri spievaniu chvál, keď sa môžeme držať za ruky a chváliť našho Pána. Je to nesmierne mocné, keď spevom vzdáva chválu 250 či až 300 účastníčok konferencie a vtedy mi napadajú myšlienky: Pane... ako to bude tam, u Teba? Tiež budeme takto spievať, takto stolovať, takto Teba chváliť? Takto sa radovať? Verím, že áno.

A tak prichádzam domov nadšená, povzbudená, radostná a nasýtená. Minulý rok bola úžasná konferencia v Prahe na Vinohradoch a teraz sa už tešíme na májové stretnutie v Banskej Bystrici.

Elena Böhmerová, BJB Poprad

*„Dokud je čas, čiňme dobré všem.“
(Ga 6, 10)*

Za fotografiu publikované v tomto čísle pekne dakuje. Ich autormi sú: Marie Horáčková, Michal Lapeák, Daniel Maďa, www.christianphotos.net, Photo: © blas / Dollar Photo Club, © vencau / Dollar Photo Club a archív redakcie.
Grafický koncept obálky Lýdia Bodnárová.